

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue: Seventy-Seven

Strengthening Families Across The World

A photograph of two young boys standing in a garden. The boy on the left is wearing a camouflage t-shirt and shorts, holding a fishing rod. The boy on the right is wearing a camouflage t-shirt, shorts, and a cap, holding a fishing rod and a large fish. They are both smiling and appear to be enjoying their time outdoors. The background is filled with green plants and flowers.

In this Issue:

Marriage Restoration

Finding Contentment

Coping with Teenagers

Blessings of Motherhood

A Simple Life

Let's have a Laugh

Adoption Miracle

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John in Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>

Slovenski prevod revije: <http://aboverubies.czamolitev.org/>

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz [Pregovorov 31,10](#) (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES

PO BOX 681687

FRANKLIN, TN 37068-1687 USA

tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell

POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead2@yahoo.com

TISK: Lithographics, Nashville, TN ZDA

NASLOVNICA: Ponosni ribič. Bratranca Bowen Barrett (10) in Arden Allison (11) po vrnitvi iz ene njunih mnogih ekspedicij. Slika: Tiffany Hepworth.

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, oktober 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org

Številka: sedeminsedemdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Iz našega doma v vaš dom.....	4
Nagibanje k moji lastni deski.....	8
Kako najti zadovoljstvo.....	11
Neparne nogavice.....	13
Možje in cerkev.....	15
Treniranje najstnikov.....	17
Končno predana!.....	25
Preprostost... stanje srca.....	26
Ohranjena tekom materinstva.....	29
Čas za smejanje.....	35
Razkrita prevara.....	46
Milost.....	48
Hiša življenja.....	49
Ozdravljeno srce in možgani.....	49
Ali imate mir z Bogom.....	51
Čudovita stvar.....	52
Vizija starša.....	54

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Harry Campbell preseneča svojo sestrično Autumn Rose z krastačo. Ne vem čemu je presenečena saj majhni vnuki vedno lovijo žabe in krastače. Vedno slišim: „Babica ali mi lahko tole dvigneš?“ in potem moram dvigniti sod ali koš za smeti da pogleda ali se pod njim skrivajo žabe. Vision, fotografiran pod to sliko, ima v svoji roki vedno majhno žabo.

Slika: Vision je po dokončanju svoje hiše zaspal. Ker vsak dan uporabljamo mnogo poštnih škatel jih je naokoli vedno dovolj.

Slika: Evangeline s Saber Truth.

Slika: Saber Truth Johnson star okoli tri ure igra svojo prvo igro šaha. Stric Rocky in Johnsonovi fantje so njegovo rojstvo praznovali z nekaj igrami šaha. Trenutno vsi vadijo za prihajajoči šahovski turnir z vsemi vnuki na posestvu ob zaključku poletja. Stric Rocky daje za prvo nagrado 100\$! Vendar menim da bo Saber še premlad da se udeleži tega turnirja.

Slika: Nancy in Hannah na njeni dekliščini. Okrasili smo v vijolični in beli ker sta to njeni poročni barvi.

Slika: Arden drži zeleno kačo katero je našel. Njegovi bratrancevi vsi čakajo na vrsto da jo bodo lahko prijeli. Otroci vedno najdejo nove živali in insekte – sladkovodne želve, močerade in tako naprej.

Slika: Deset krstov! Pred kratkim je bilo deset bratrancev in sestričen krščenih v rečici. Bil je čudovit trenutek ko so vsi tako hrabro priznali svojo vero v Kristusa. Vsakokrat ko je kdo prišel iz reke smo mu zapeli: „Odločil sem se da sledim Jezusu, brez obračanja nazaj, brez obračanja nazaj.“ Od leve proti desni: „Meadow Barrett, Mercy Campbell, Rashida Johnson, Arrow Johnson, Cedar Allison, Chalice Allison, Crusoe Allison, Arden Allison, Jireh Johnson in Sharar Johnson.

Slika: Gabriel (Gaby Campbell) najina osemnajst letna vnukinja ki je pred kratkim odšla v biblično šolo v Sydney v Avstralijo in njena ljubka sestra Josephine (JoJo).

S Colinom sva bila oba rojena in vzgojena na Novi Zelandiji, toda v ZDA živiva že osemnajst let. To nama je sedaj dom. Vsi najini otroci in vnuki živijo blizu nas, kar je tak blagoslov.

Osemindvajset od najinih dvaintridesetih vnukov je bilo rojenih v Ameriki. Trenutno eden od najinih sinov s snaho in otroci za nekaj mesecev živi skupaj z nami, medtem ko iščejo hišo. To pomeni da petindvajset vnukov živi tukaj na posestvu in večino od njih vidiva vsak dan. To so zagotovo najini največji zakladi.

Naučila sva se da imava rada ameriške zabave. Ne morem si predstavljati življenja brez praznovanja dneva zahvalnosti in dneva neodvisnosti. Pred kratkim smo uživali še en vznemirljiv četrti julij in smo sedaj, za ta dan, vzpostavili naše lastne običaje. Ob času kosila gremo na dom naših dragih prijateljev ki žive v bližini kjer poteka praznovanje dneva Neodvisnosti za skupnost Primm Springsa na istem mestu že od leta 1923! Najini prijatelji so lastniki posestva že štiriintrideset od teh let in nikoli niso zamudili leto praznovanja! V navadi je pečenje rib zaradi katerih se je v zgodnjih dneh skupaj zbrala vsa skupnost da ulovi ribe in jih pripravi za jed! Sedaj v teh modernih časih ribe kupimo že pripravljene!

Vsako leto je prisotnih od sto do dvesto ljudi. Pričnemo z govorom zaobljube lojalnosti ZDA, pojemo narodno himno in poslušamo govor o našem narodu in tistih ki so se zanj tako pogumno borili. Potem uživamo ob pečenih ribah, sedeč ob čudoviti rečici v senci dreves in jemo obložene krožnike iz velike premične jedilne mize s hrano.

Ko se vrnemo domov za večer pripravimo naš raženj in ognjemet. Pridejo vse družine in mnogi prijatelji. Za otroke imamo tekme v teku, veliko pojedino in ognjemet. Ker smo zunaj na deželi in imamo veliko dvorišče je najbolj smiselno ognjemet izstreliti s puško. Sijaj tega leta je boljši kot kdajkoli prej. Prijatelji so prinesli ognjemet ki je napolnil nebo z osupljivimi barvami. Bilo je spoštovanje vzbujajoče.

Šestnajstega junija je Evangeline rodila svojega desetega otroka, majhnega fantka, katerega sta poimenovala Saber Truth. Imela je čudovito rojstvo. Ob šestih zjutraj sem v svoji pisarni delala ko me je poklical Howard in rekel: „Bi rada videla rojstvo?“ V dveh minutah sem bila pri njej.“ Ko sem prispela je bila pod tušem in očitno že v popadkih. Prišla je v vežo, se usedla na zofo in dojenček je prišel ven z nekaj potiski! Popolno rojstvo. Bog je tako dober. Toda težko jo je obdržati v postelji. Že takoj naslednji dan je bila v vrtu!

Pearl in Serene trdo delata na njuni novi knjigi o prehrani. Kot že dobro veste je njuna življenjska strast preučevati zdravje in sposobnosti. Preučevali sta vsako metodo in poskusili sta veliko različnih načinov jela. Po letih raziskovanja in izkušenj verjameta da sta našli dokončno pot za matere da ne samo da jedo

zdravo in preprosto kuhajo, temveč da so tudi vitke in lepe. To je obširna knjiga ne samo glede prehrane, temveč tudi o hranjenju vaše družine na najbolj učinkovite načine za treniranje uravnovešanja svojih hormonov, da dosežejo boljše navade – in polna je njunih lastnih, preizkušenih receptov. Pripravljena bo do naslednje izdaje *Above Rubies*.

Videti je da je nekaj posebnega glede vsake nove skupine *Above Rubies* pomočnic ki prihajajo k nam. To skupino smo poimenovali romantična skupina! Imamo dve bodoči nevesti in eno novo dvorjenje katerega je pričel prijazen mlad moški v naši družbi. Diana iz Slovenije bo odšla v Avstralijo kjer se bo poročila oktobra. Prejšnji teden smo imeli dekliščino za Hannah ki je bila z nami zadnjih osem mesecev. Odhaja da se dvanajstega avgusta poroči z Ericom v Kentuckyju. Bila je tako čudovita noč. Pričeli smo s čudovitimi posladki, večina od njih je bilo zelo zdravih, toda prijetnih. Vsak je prinesel svoj priljubljen recept in Hannah napisal posebno sporočilo za poroko katerega bomo dali v njej namenjeno knjigo.

Kot je običajno z vsakim dogodkom katerega imamo na našem domu, imamo vedno gledališki program. Hannah se je počutila tako počaščeno ko sta ji Serene in Pearl osebno zapeli pesem 'Hvaležna' iz njenega albuma '[Pomiri me](#)'. Tri naše *Above Rubies* pomočnice, Tiffany, Diana in Mariela so ji kot trio zapele zabavno pesem in Meadow se jim je prav tako priključila. Oh da, prav tako smo imeli obisk [Smoochy McTwain](#) (najine snahe Monique ki je pred kratkim pričela s pisanjem Blue Grass pesmi) in je napisala posebno pesem za Hannah. Med temi prizori smo naredili poročne telegrame za Hannah in Erica (tako da smo izstrigli besede iz revij) in vsak je prebral svoje poročno sporočilo katerega je prinesel s seboj. Všeč mi je pesem katero je prebrala moja sestra Kate...

MIDVA narediva vsak kraj za dom kamorkoli greva,
MIDVA najdeva radost v vsaki vrsti vremena;
Ali če je zemlja oblečena v cvetenje ali sneg,
če vabi poletni dan ali pihajo pusti vetrovi;
kaj je pomembno če sva MIDVA skupaj?
MIDVA bova naredila v najinem svetu najino vreme!

Serenina spodbuda je bila: „Uživaj v vseh stvareh ki jih imaš pri svojem možu rada. Osredotoči, opazuj in dopolnuj ga v teh stvareh kadar si osamljena ali celo izpostavljena. Ne godrnjaj in ne poskušaj spremeniti stvari ki te glede njega motijo ali v svoji glavi pojdi preko njih. Vsakdo ima napake. Namesto tega se spomni njegovih vrlin in sprosti se v svojem od Boga poslanem čudovitem možu iz nebes ki je še vedno človek!“ Dober nasvet.

Kajne, mi mnogokrat pozabimo namen našega starševstva? Mi garamo od enega dne do drugega s tem kaj vse mora biti narejeno in ne vidimo prihodnje slike. Dobro je priti nazaj k Božji Besedi, da nas spomni kaj naj bi počeli.

Psalm [127,4-5](#) pravi: „Kakor puščice v junakovi roki, takšni so sinovi iz mladosti. Blagor možu, ki je napolnil svoj tul z njimi! Ne bodo osramočeni, ko bodo govorili s sovražniki pri vratih.“

Bog o naših otrocih govori v zvezi z vojno. To življenje je boj med Božjim kraljestvom in kraljestvom satana. Naše otroke vzgajamo da bodo bojevniki za Božje kraljestvo da bodo vedeli kako se soočiti z bitko in za Boga ostati trdni.

Pred kratkim sem v tem družinskem psalmu opazila nekaj pomembnega. Mi naše otroke treniramo da **govorijo**. Ste opazili to? Mi naj bi vzgojili otroke ki bodo govorili s sovražnikih pri vratih. V bibličnih časih so bila vrata v mesto več kot samo vstopna pot. To je bil najbolj živahen kraj v mestu. Tukaj so starešine vladale in usmerjale zadeve mesta. Tukaj so sodniki in častniki sodili dnevne zadeve ljudi. To so bila vrata kjer so stražarji stražili in varovali mesto.

In tu je kraj kjer Bog želi da naši otroci govore - na pomembnih delih mesta, države in naroda. Želi da vzgojimo otroke ki bodo zmožni razglasiti Njegovo resnico v vratih – na visokih mestih kjer se sprejemajo odločitve in zakoni. Mi živimo v obdobju kjer „Pravica je potisnjena nazaj, pravičnost mora stati od daleč, kajti resnica se je spotaknila na trgu, poštenost nima moči, da bi prišla.“ (Izaija [59,14](#)) V tej uri zgodovine je potrebno da vzgajamo otroke ki bodo vedeli več kot le nekaj zgodb iz nedeljske šole (op. prev.: verouka), temveč otroke ki bodo razumeli Božjo resnico, ki bodo imeli bistrumnost in bodo vedeli kako izvršiti resnico. Potrebno je da vzgojimo otroke ki se ne bodo bali govoriti Božjo resnico, četudi se bodo soočili z nasprotovanjem in preganjanjem. Psalmist je rekel: „Govoriti hočem o pričevanjih tvojih tudi pred kralji, in ne bode me sram.“ (Psalm [119,46](#) CHR)

Resnice ni vedno lahko objaviti. Ljudje pogosto pri resnici uberejo srednjo pot ker se bojijo preganjanj. Toda mi ne vzgajamo slabičev – mi vzgajamo bojevnike. Mi vzgajamo otroke ki se ne bojijo soočiti se s sovražnikom. Mi potrebujemo vojake kot je molil [C.T. Studd](#):

Gospod, pošlji nam može z levjim srcem
z dobrimi, srčnimi navadami,
ki ne bodo nikoli pobegnili pred satanovimi pištolami
kot zajci in kuncil!

Nekateri prevodi Psalma [127,5](#) pravijo: „Boriti se s sovražniki pri vratih.“ Naše „puščice“ morajo vedeti kako se boriti za svojo vero in resnico.

Mogoče boste vprašali: „Kako naj naše otroke treniramo da govorijo?“ Mogoče bi bila [apologetika](#) (op. prev: Apologeti so se imenovali prvi krščanski pisci okoli leta 120-220, ki so svojo vero branili pred kritiki in jo priporočali navzven drugim) del vsakega učnega načrta na domu šolajočih otrok. Naši otroci se morajo naučiti kako dati odgovor za resnico ki je v njih (Prvo Petrovo pismo [3,15](#)). Seveda, težko bo pripraviti otroke da bodo nosilci resnice če ne bomo tudi sami glasniki resnice. Mi se ne smemo bati govoriti Božjo večno resnico, četudi nasprotujejo sedanjim kulturnim normam. Ideologija naše družbe glede družine ne deluje. Preveč je srčnih bolečin v zakonih in družinskem življenju. Zakoni nenehno razpadajo. Božja pot, četudi različna od človeških poti je pot v uspeh če smo ji le poslušni. Mi se nikoli ne smemo sramovati resnice. Naši svetovalci nas nikoli ne smejo prestrašiti.

Mi lahko govorimo z zaupanjem ker vemo za pot ki deluje!

Mi moramo biti kot apostol Pavel ki je v sinagogi in na tržnicah hrabro govoril, pričeval, dokazoval, prepričeval ljudi o resnici. Psalmist in Pavel sta oba priznala: „Veroval sem, zato sem govoril.“ (Psalm [116,10](#) in Drugo pismo Korinčanom [4,13](#)). Kaj verjamete? To o čemer govorite. Česa vaše otroke učite da verjamejo? Kakšno je hrepenenje njihovega srca? To je to o čemer bodo govorili. Ne besedne igre, temveč prepričanja!

Nikoli ne pozabi – tišina je kapitulacija, toda izgovarjanje resnice lahko spremeni usodo naroda.

Vaš otroke vzgojite da bodo bojevniki za Gospoda. Vzgojite jih da bodo poznali resnico. Pripravite jih da bodo govorili resnico – maziljeno, brez popuščanja, brez izmikanja besedam – na tržnicah in na visokih mestih.

Naj bo vaš dom napolnjen z Gospodovimi blagoslovi.

NANCY CAMPBELL, ustanoviteljica in urednica
Primm Springs, Tennessee, ZDA

Reference:

Hrabro govorjenje, oporekanje in prepričevanje:

Preberi Apostolska dela [4,13](#); [29-31](#); [9,27](#); [13,43](#); [46](#); [14,3](#); [17,17](#); [18,4](#); [13,26](#); [19,8](#); [26](#); [28,23](#); Pismo Efežanom [6,18-19](#); Pismo Filipljanom [1,20](#); 2 Pismo Korinčanom [5,11](#); Pregovori [28,1](#).

Govori pred kralji in vladarji:

Psalmi [119,46](#); Pregovori [22,29](#); Apostolska dela [4,8](#); [24,10-12](#); [24-27](#); [26,1-32](#).

Vedno pripravljene govoriti, celo tistim ki nasprotujejo:

Ezekiel [33,8-9](#); Pregovori [22,29](#); Apostolska dela [4,8](#); [24,10-12](#); [24-27](#); [26,1-32](#).

Nagibanje k moji lastni deski

Slika: Jilissa (5)

Slika: Michelle in njen herojski mož na romantičnih družinskih počitnicah v Mehiki. Cam in Michelle sta blagoslovljena z desetimi otroci: Bryson (18), Jacinda (16), Dalton (15), Brielle (12), Logan (10), Havenne (8), Gideon (7), Jilissa (5), Tresa Leigh (3), Drayden (2) in novorojenček januarja 2010. Otroci ki so odšli prej – Jewel (1998), Mark (2003) in Jilea in Emmalene (2009).

Zame je bilo lahko videti da sem nedolžna. Težava je bila tako očitno njegova – njegov temperament in njegova nagnjenja sestavljena z njegovimi preprostimi

družinskimi veščinami. Z mojim obiljem izobrazbe in prekašajočim besednjakom sem bila vsako situacijo sposobna narediti takšno kakršno sem potrebovala. Konec koncev nisem bila jaz tista s problemom, jaz sem bila junakinja! Skrb za dom in otroke in vztrajanje v zakonu kjer je bil on duhovno 'spodaj' je povzročilo da sem bila predmet sočutja vsem. Konec koncev, bila sem v tako strašnem položaju, za nameček pa še s prihajajočimi otroci! Bila sem duhovna zvezda predstave! Njegove težave so bile javne da so jih lahko videli drugi. Moje so bile skrite in prtajene, nevidne vsem razen njemu.

Trajalo je leta da sem šla preko tega, da vidim da sem bila v najinem zakonu sama enak ali mogoče še celo slabši grešnik. Kakšna misel! Preden sem prišla do tega odkritja sem svojega moža zapustila z blagoslovi vseh – cerkve, družine in prijateljev. Z dvanajstimi škatlami in štirimi malčki za seboj sem odšla na vlak in upala sem da se nikoli ne bom vrnila. Sovražila sem njega in kakšno je postalo moje življenje.

Pravkar sem v spontanem splavu izgubila najinega petega otroka in on je še vedno tičal v svojih nagnjenjih, ki so seveda vsebovali strujo laži in neprimernega obnašanja. Nobena oseba pri zdravi pameti ne bi pričakovala da bi v takem okolju vzgajala otroke. Oh, kako goreče sem molila da mu Gospod vzame njegovo življenje! Čeprav sem ves ta čas pogrešala svojo lastno desko, ki mi je popolnoma zaslepila moje oči.

On se je vsaj trudil da postane boljši in je v svoji moči počel vse da uredi in se spremeni. Vse kar sem lahko mislila je bilo kako strašno napako sem naredila ko sem se poročila z njim. Ker sem vedela da nimam realnih možnosti za razvezo sem se počutila kot da mi je Gospod usmeril pištolo v mojo glavo. Prisiljena sem bila ostati v zakonu v katerem nisem želela biti. Zagotovo sem mu to tudi dala vedeti, celo takrat ko sem prišla nazaj domov da 'poskušava urediti stvari.' Čutila sem kot da jaz sama na sebi nimam ničesar za postoriti medtem ko mora on zrasti, se očistiti in se spremeniti ali še kaj drugega! To vedenje zaničevanja je prežemalo najino celotno razmerje in mu je storilo nemogoče da bi se sploh kdajkoli počutil ljubečega in spoštovanega.

Čeprav je bil on dvojen heroj, zmožen da premaga svoje boje brez kakršne koli pomoči ali podpore svoje žene. Namesto da bi se vkalupil, kot bi najbrž storil vsak slabotnejši moški, je moj mož proti vsem pričakovanjem premagal vse! Še celo takrat od mene ni prejel spoštovanja katerega je zaslužil. Bila sem tako grenka zaradi žalovanja in nemira katerega je povzročil najini družini. To so bila leta trpljenja in bolečine katerih ne bom kar tako dala proč in jih pozabila! Moje feministično ozadje se je bojevalo z mojo vero, kot se je bojevalo tudi proti učenjem katera sem prejemale od *Above Rubies* in drugih svetovalcev. Imela sem prav in v to sem bila prepričana! Tudi ko se je spremenil, še vedno nikoli ni bil dovolj dober! On je naredil tako veliko škode!

Ko si je moj mož predrznil pasti v katerega koli od njegovih starih vzorcev, četudi samo za kratke trenutke, sem ga urno treščila navzdol pod nivo zmelje. Moja mama je temu rekla 'iti za vratno žilo' in čutila sem da je to popolnoma zaslužil. Če

bi samo lahko prej videla s kakšnim učenjem sem bila pravzaprav blagoslovljena. Bila sem tako zaposlena s kazanjem prsta proč od sebe in pridobivanjem naklonjenosti od dobro mislečih kristjanov da sem zanemarila z delom na zelo potrebnih delih same sebe ki so bili v strašno slabem stanju.

Ali si lahko za eno minuto predstavljate kako težko je delati na nečem, ne glede na nagnjenje, s popolnoma nobeno pomočjo okrog sebe? Kaj pa življenje v zakonu kjer tvoj zakonec brani sebe tako da te poniža tako nizko kolikor je le mogoče? In da se vrhu tega v svojem lastnem domu počutiš neljubljenega, nezaželenega, celo osovraženega in popolnoma ne spoštovanega? Natančno s tem se je on srečal, brez koščka moje naklonjenosti. Prav tako sem imela obilno podporo od najine skupnosti!

Šele kasneje sem se naučila in sprejela dejstvo da mi je bil moj mož pravzaprav dan kot darilo prav iz roke Boga Samega. Če bi se le bo njega vedla kot bi se morala, kako mnogo krajša bi bila leta bolečine! Moj ponos in pomanjkanje notranjega premišljevanja sta mi preprečila da delam na sebi. Medtem je moj mož prizadevno in ljubeče izklesal svoja področja. Kopala sem v svojo notranjost in nepotrpežljivo in jezno čakala vedno pričakujoč od njega najslabše.

Ko sem končno prišla do razumevanja moje ženske vloge, še posebej v zakonu, sem pričela videti moje resne grehe. Seveda, zvesta sem bila v pobožnostih, kot tudi v spalnici. Rodila sem otroke katere mi je naklonil Bog in še celo šolala sem jih na domu. Odpovedala sem se obetajoči profesionalni karieri in se naučila peči. Kakorkoli, na izpitu za ženo sem bedno padla.

Morala sem se naučiti in verjeti da moja vloga podrejene žene ki daje svojemu možu spoštovanje in vodstvo, daje slavo Bogu. Nepomembno je bilo s katerim moškim sem se poročila, moja vloga žene je biblično določena in zelo jasna. Oh, jaz, kako sem padla, padla, padla! Nenehno sem ošabno pozabljala na vse moje lastne grehe. Morala bi mu pomagati, ga podpirati, ljubiti in mu pustiti vodstvo! To je bila Božja volja zame! Vsa ta leta sem domnevala da je Bog vedel, kot tudi vsi drugi da je bil moj mož nesposoben. Kasneje sem spoznala da Bog vse može kliče da vodijo in da so spoštovani in so podprti s pomočjo njihovih žena.

Si predstavljate koliko prej bi se lahko zgodilo ozdravljenje če bi prenehala gledati na njegov greh in se namesto tega osredotočila na svojega lastnega! Mogoče bi lahko imeli leta v katerih sedaj uživamo desetletje prej! Kakšna misel! Pustim ji da gre z mojim lastnim grehom proč!

Hvala Bogu da je moj dragi mož vztrajal in da sva se oba spremenila, žalovala in pokesala. Danes stojimo skupaj, močni in v ljubezni, z desetimi čudovitimi otroci in čudovito zgodbo za pričevanje da premaga nekaj najtežjih življenjskih izzivov. Naša zgodba se trenutno razširja in upam da se bo knjiga zaključila leta 2010.

Naj vam kobilice ali celo vaš lastni greh ne uničijo let vašega zakona. Sedaj glejte kaj lahko naredite da obnovite mir in radost katero Bog želi za vaš zakon in družino. Osredotočite se na svojo lastno vlogo in hodite v poslušnosti temu in blagoslov bo sledil. Bog je zaupanja vreden da vam izpolni obljube. In verjemite

mi; če smo mi lahko to preživeli in končali v ljubezni, z radostjo in mirom je to dosegljivo vsem!

MICHELLE KAUEHOFEN, Winnipeg, Manitoba, Kanada
ceducate@mts.net

Michelle je direktorica Above Rubies v Kanadi. Kanadčani prosim stopite v stik z njo za vsa vaša naročila in revije. Tel: 204-355-7682.

Kako najti zadovoljstvo

Slika: Cyril in Rhonda imata dva otroka: Gabrijela (7) in Daniel (3½) in še enega na poti.

Vedno sem hrepenela da bom našla moža ki bo izpolnil mojo potrebo osamelosti. Po srečanju in poroki z mojim zakonskim tovarišem na Havajih, sva se ustalila da bi imela v Kaliforniji srečno življenje. „Odslej vedno srečna.“ Res? Dobro, večino dni. Toda sedaj je pride nova zaskrbljenost. Kaj se je zgodilo z vsemi mojimi samskimi prijateljicami?

Nenadoma vse moje samske prijateljice niso več preživljale časa z menoj kot bi si želela. Kmalu nama je Bog privedel več poročenih parov da se druživa z njimi, čeprav se še vedno nisem čutila izpolnjene. Glede na te nove prijatelje midva še nisva prispela. Imeti bi morala sanjski dom in z njim gredo otroci. Moj mož se še ni bil pripravljen ustaliti v dom in videti sva bila odvečna ali izven kraja.

Ko sva bila nekaj časa poročena naju je Bog blagoslovil z otrokom - četudi mi je bilo rečeno da sem neplodna – s čudovito hčerko Gabriello in tremi leti kasneje s sinom Danielom. Sprva sem bila zasuta s delom za dojenčka. Ponovno je bilo videti da so moje stare prijateljice ki niso imele otrok prenehale prihajati na obisk. Če z njimi ne morem govoriti ob desetih ponoči o njihovih težavah v razmerjih, ugibam da nisem bila dovolj dobra da bi jim bila prijateljica po njihovih merilih. Toda ponovno mi je Bog pripeljal nekaj novih in čudovitih prijateljic da z njimi preživim čas. Te prijateljice so imele otroke kot sem jih imela sama. Mislila sem da sem končno prispela dokler...

Te prijateljice so pričele dobivati njihovega tretjega, četrtega in petega otroka in sama po dveh otrocih še vedno nisem mogla zanositi. Ali je z menoj nekaj narobe? Čemu žalost v srcu? Imam dva čudovita otroka in sijajnega moža čeprav sem mislila da potrebujem več. Na drugi strani je bila ena prijateljica zadovoljna z enim otrokom, toda ni bila zadovoljna z njenim življenjskim položajem. Mislila je da potrebuje veliko večjo hišo za njeno majhno družino.

Potem je tukaj prijateljica z dvema otrokoma, psom in vrtno ograjo toda sedaj ne morejo napolniti proračuna in si mora ona najti službo. Druga prijateljica je poročena z dvema otrokoma toda želi da se njen mož drugače vede.

Nenadoma sem spoznala da mi je Bog v moje življenje ponovno privedel samske prijateljice in so mi lahko služile bolj kot katerekoli druge. Ena izmed njih je

najbolje povedala. „Da, želim se poročiti, toda tega ne želim narediti za malika. Moja pozornost mora biti na Bogu.“

To mi je dalo misliti! Imela sem moža in dva otroka in še vedno sem si jih želela več. Nisem bila zadovoljna. Ali delam malika iz tega da imam otroke prav tako kot imajo moje prijateljice hišo za malika ali kot imajo samske prijateljice poroko za malika? Še nikoli se nisem počutila tako obsojeno.

Trava je na drugi strani vedno bolj zelena. Pred kratkim mi je neka ženska rekla da je sita ljudi ki nanjo zviška gledajo zato ker je bila samska. Skoraj sem se zasmejala ko je to rekla, ker se v mojem krogu mam ki so ostale doma vedno pritožujejo da so site ljudi ki zviška gledajo nanje zato ker so ostale doma s svojimi otroci!

Potem sem tam pred kratim brala članek o zaposleni mami ki je bila nevoščljiva na svojo sosedo ki je ostala doma in otroke šolala na domu, da je spoznala da njeno življenje ni bilo to kar je bilo videti na zunaj. Potem je na domu šolajoča mati ki zavida ženski ki se oblači v elegantna oblačila in dejansko ima denar za frizerko in pedikerko.

Moj pastor je povedal zgodbo o človeku ki si je želel nove čevlje toda ko je na čez cesto zagledal človeka brez nog je bil hvaležen za čevlje ki jih je imel! Videti je da je naša človeška narava nezadovoljna. Mogoče nam vse te reklame, oglasni panoji in filmi govorijo da nismo popolni razen če imamo telo kot Barbie, možgane kot Hillary Clinton, nove avtomobile, 'sanjski' dom, vse te nove računalniške igračke in seznama ni nikoli konec.

Kam je odšla naša družba? Je ta duhovna zadrega edinstvena naši družbi in času ali je bilo že od nekdaj tako? Biblija ima veliko povedati o zadovoljstvu kar meni govori da je to nekaj za kar je Bog vedel da bomo tu trpeli:

„Če pa imamo hrane in odeje, bodimo s tem zadovoljni.“ (Prvo pismo Timoteju [6,8](#) CHR)

„Je pa velik dobiček pobožnost, združena z zadovoljnostjo.“ (Prvo pismo Timoteju [6,6](#) CHR)

„Tega ne pravim, ker bi mi česa manjkalo, saj sem se navadil, da sem zadovoljen v vsakršnem položaju. Znam biti reven in znam biti v obilju. Na vse mogoče sem se navadil: Db. Vpeljan sem v skrivnost vsakega in vseh (položajev). biti sit in biti lačen, biti v obilju in biti v pomanjkanju. Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.“ (Pismo Filipljanom [4,11-13](#))

„Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka.“ (Psalm [23,1](#))

„Jaz pa bom v pravičnosti gledal tvoje obličje, ko se prebudim, se bom sitil ob tvoji podobi.“ (Psalm [17,15](#))

„Bodite zadovoljni s svojo plačo.“ (Evangelij po Luku [3,14](#))

Zaključek je da so v tem času recesije ameriške 'sanje' lahko to – sanje za mnoge. Ali je bila vedno resničnost s katero pričnemo? Mi smo bili še bolj blagoslovljeni

kot drugi v državah tretjega sveta.

Za kaj si se Bogu v zadnjem času zahvalil? Bogu se lahko zahvalim za veliko stvari, toda najpomembnejša stvar za katero sem hvaležna je da imam dnevno osebno in živ odnos z Njim – vedoč da je On tukaj v časih negotovosti in celo takrat kadar stvari ne gredo tako kot si želim da bi šle. On je Bog miru. S tem da sem Židinja ki verjame v Jezusa me mnogo Židov vpraša: „Če je Jezus Mesija, čemu ni On prinesel miru?“ Odgovor je preprost. On je prinesel mir za tistega ki ga hoče. Njegov mir ki leži na srcu, vedoč da ne glede kje si, je Bog na delu. Mir in zadovoljstvo gresta z roko v roki. Ko mi pričnemo gledati druge in kaj vse imajo, bomo hitro izgubili naš mir. Mogoče je zato ena od desetih Božjih zapovedi: „Ne želi.“

RHONDA GORDON, Los Angeles, Kalifornija, ZDA,
jewess4jesus@ca.rr.com

p.s. Med pisanjem tega članka imam pričevanje. Doživela sem več **PCOS** (op. prev: sindrom policističnih jajčnikov) in občasno sem imela menstruacije na vsake dva do štiri mesece, poleg tega sem imela ciste na obeh svojih jajčnikih. Četudi je moja srčna želja da bi imela več otrok želim biti zadovoljna s tem kar imam in ne s tem česar ne morem imeti.

Čudežno se je Bog odločil da mi konec koncev izpolni željo mojega srca. V mesecu decembru pričakujeva novega dojenčka. Osupljiva stvar je da je starešina naše skupnosti molil zame in me mazilil z oljem za ozdravitev mojih jajčnikov in cist en teden preden sem dejansko spočela. To je kar nam Biblija govori naj delamo! Prav tako sem uporabljala naravna zelišča (če želite povprašajte o teh zeliščih) in skušala biti na zelo presni prehrani. Vem da je samo Bog tisti ki je v moje telo nastavil dojenčka. „Vsak dober dar in vsako popolno darilo prihaja od zgoraj, od Očeta luči, pri katerem ni spremembe ne sence menjave.“ (Jakobovo pismo [1,17](#)).

Neparne nogavice

Ste kdaj dali v pralni stroj deset nogavic in potem ko so bili posušene (ali iz sušilnega stroja), ste dobili samo devet nogavic? Kam so šle? Tukaj je nekaj predlogov za neparne nogavice:

Sobotne nogavice

Neparnim nogavicam v naši družini pravimo 'sobotne nogavice.' Po disciplini šolskih uniform med tednom je ob koncu tedna sobota dan ko nosimo barvne, bolj običajne obleke in neparne nogavice.

Stari čevlji

Ali gre vaša družina na kampiranje ali je en otrok udeležen vseh oblik blatnih in

mokrih zabav? Neparne nogavice grede zelo dobro s starimi čevlji.

Prijetno dišeča torba

Kaj pa ljubke tanke mrežaste nogavice ki so vam jih dali ko se je dojenčica pridružila vaši družini? Po brezskrbni in prijetni hoji v parku pridete domov in njeno majhno nogo najdete popolnoma slečeno. Ne izgubite upanja, še vedno vam je ostala ena lepa nogavica katero lahko napolnite z lavando ali vato pokapljano z nekaj kapljicami eteričnega olja. Odprti konec sešijte ali zvežite skupaj, po možnosti s končkom traku ki ima sentimentalno vrednost na primer: košček traku ki je ostal od poročne obleke ali košček ki priveže poseben omot ali pripnite majhen ljubek gumb na šivanje. To naredi ljubko prijetno dišečo vrečko katero položimo med obleke v vaši omari ali srce razgrevajoče darilo za babico ki živi daleč proč od vas.

Božično drevo

Barvne nogavice brez para so lahko okrašene z gumbi, zvončki, trakovi in bleščicami – karkoli si želite. Okrašen z drugimi barvnimi nogavicami naredi edinstveno okrasje za božično drevo. Še eno uporabno, toda posebno darilo za babico.

Lutka iz nogavic

Moker dan med šolskimi počitnicami! Kaj lahko storimo? Skupaj z neparnimi nogavicami zberite majhne koščke volne, traku, niti ali blaga, gumbе vseh vrst in oblik, barvne ščetke za čiščenje pipe in karkoli drugega kar bi bilo lahko uporabno za izdelavo lutke iz nogavic. Medtem ko izdelujejo njihovega posebnega nogavičnega prijatelja se lahko otroci naučijo šivati gumbе. Ko zvečer oče pride domov ga lahko zabavajo z lutkovno zabavo ki lahko vključuje glasbo in ples.

Čistilec čevljev

Velike, neparne odrasle nogavice lahko dajo lep lesk vašim čevljem.

Vrečka za frnikole

Velike nogavice, na vrhu sešite lahko naredijo čudovite vrečke za frnikole.

Hramba za čebulice

Kje hranite tiste male čebulice izkopane na vrtu ob koncu poletja ki morajo biti shranjene v suhem, temnem toda zračnem mestu? Hranite jih v starih nogavicah ki so lahko s kljukicami za perilo obešene na pomožno vrv v temnem kotu vaše garaže ali na podstrehi.

Žoge za tenis

Stare teniške žoge prav tako lahko shranite v stari očetovi neparni nogavici namesto da jih pustite ležati okoli vrta. Ob koncu igre predšolski otroci uživajo v tekmovanju drug z drugim koliko žogic lahko napolnijo v vsako nogavico. Ta aktivnost pomaga učiti čistočo in varnost.

Dodatna toplota

Na hladen zimski dan greste ven? Neparne nogavice pod vašimi volnenimi lahko dodajo dodatno toploto.

Nogavice za v posteljo

Neparne nogavice uporabljajte kot nogavice za v posteljo – lahko celo kombinirate barve da ustrezajo vaši pižami.

Uporaba starih nogavic je omejena samo z vašo domišljijo. Prihodnjič ko je v košu za perilo nogavica brez para ne obupajte – mislite kreativno.

PATRICIA FRITH, Aranda, ACT, Avstralija

findafaith@netsped.com.au

Patricia in njen mož Erik imata po petintridesetih letih tri otroke, dvanajst vnukov in veliko nogavic brez parov.

Možje in cerkev

Pred poroko sem verjela da bova z možem skupaj odpeljala otroke in šla v cerkev. Sanjala sem da bova otroke pustila v njihovo nedeljsko šolo ter sama odšla v najino nedeljsko skupino za zakonce. V resničnosti je bil moj mož gasilec z ponorelim urnikom. Ko sva se poročila ni prav nič maral za cerkev.

Med tem časom je na meni sovražnik uporabil močno orožje. To orožje je bilo STRAH. Brala sem vse statistike kako: „Če mož ne gre v cerkev je verjetnost, da bodo vaši otroci - ko bodo nekoč odrasli - obiskovali cerkev, zelo majhna.“ Bila sem tako preplašena pred tem, da sem poskušala z vsemi načini da bi moj mož šel v cerkev in nedeljsko šolo (ko ni bil v službi). Uganili ste, trudila sem se. Sramota, krivda in manipulacija so bila moja 'orodja' da bi s svojim možem naredila kar sem hotela da naredi. Ni potrebno povedati da sva bila oba nesrečna.

Če ne bi šel v cerkev ali nedeljsko šolo potem je zagotovo naslednja najboljša stvar preučevanje Biblije za zakonce, kajne? Napačno! Obiskoval jo je kratko obdobje da bi mi ugodil in potem je pričel z izgovori. Pravzaprav lahko povem da resnično ni hotel iti. Končala sem z občutki grenkobe, jeze in zamere proti njemu.

Po letih letih tega nesrečnega kroga je Gospod tega imel dovolj! Soočil me je z mojimi strahovi, neodpuščanji in pomanjkanju zaupanja Vanj. Povedal mi je da naj nič več ne skrbim za Steva. V cerkev naj grem zaradi svojih otrok in zaradi svoje lastne koristi. Bog bo poskrbel za Steva.

„Toda kaj pa otroci?“ sem vprašala. „Kaj pa vse te statistike ki pravijo da bodo moji otroci najbrž padli proč če njihov oče ne obiskuje nedeljske šole ali cerkve?“ Gospod me je spomnil da je On večji kot vse statistike. Čeprav sem imela še eno težavo. „Toda to ni pošteno! On gre počivati, medtem ko vse te otroke sama pripravljam za v cerkev. To je težko delo, Gospod, da ne omenim da ko končno prispemo v cerkev moram vsakomur reči kam naj gre. Velikokrat sem izčrpana in

odmaknjena medtem ko sedim da bi slavila.

Čutila sem da mi je Gospod rekel: Da, to ni pravično in to je težko delo. To je tvoje žrtvovanje zame. Prenehaj se pritoževati in godrnjati glede tega in spoznaj da je TO tvoje dejanje slavljenja.“

Od tega dne dalje sem Bogu zaupala da poskrbi za Steva in sama zvesto vzamem otroke v cerkev. Po mnogih letih je Bog spremenil njegovo srce. Sedaj, če ne dela, je redno prisoten. On pride na lastno pobudo, ne ker ga skrbi da me bo razočaral. Odkar sem Steva prepustila Gospodu, ga je On spremenil v smereh katere si nikoli ne bi mogla zamisliti. On skokovito raste v Gospodu! Samo Bog lahko to naredi! Steve je še vedno tip osebe katerega ne zanimajo skupinska biblična proučevanja, toda sedaj čisto sam bere celotno Biblijo in jo ima rad.

Ko vstopim v cerkev sem lahko nervozna in vznemirjena in skušam slaviti potem ko sem morala disciplinirati enega ali dva otoka, toda Gospod ve da je zame resnična žrtev že sploh priti tja!

Poznam nekaj mamic katere ne gredo redno v cerkev, če sploh kdaj gredo, ker čakajo na svojega moža da bo duhovni vodja in bo družino odvedel tja. Ne čakajte! Vaši otroci morajo videti da je cerkev pomembna. Oni morajo iti na kraj kjer učne ure ojačajo to kar ste jih učili doma. Spodbujam vas da greste k Bogu s svojimi razlogi in izgovori. Bodite iskreni z Njim in naj vam On spregovori. On bo dal moč da naredite kar je za narediti. Garantiram vam eno stvar. Če vaš otrok ne bo videl niti enega predanega starša ki želi iti v cerkev, čemu bi bili kdajkoli spodbujeni da bi šli kot odrasli po lastnem nagibu?

Bodite vzpodbujeni, Bog želi da vaš mož „ne opusti srečanj z drugimi verniki,“ toda On to želi narediti na Svoj način, ki je vedno pravilen način. On snubi vašega moža k Sebi in duhovna hoja vašega moža JE Zanj prioriteta. Zapomnite si, Bog vašega moža ne bo snubil na isti način kot je snubil vas.

Vsakdo se uči drugače. Vi skrbite za vašo duhovnost in naj Bog poskrbi za njegovo. Prednost tega je TRAJAJOČ mir, radost in obnovljen občutek ljubezni in milosti do vašega moža. Spori zapustijo dom in Bog prične NJEGOVO delo.

STACIE BROWN, The Dalles, Oregon, ZDA

sbfirefighter@embarqmail.com

Steve in Stacie sta blagoslovljena z Joshua (10), Marcus (8), Jessica (6), Andrew (4), Jacob (2) in Lily (3 mesece). Steve je dala dovoljenje za objavo tega pričevanja.

Staciejin blog je na spletni strani: www.afirefighterswife.blogspot.com

Treniranje najstnikov

Najino starševsko potovanje

Kot mlada mati sem bila zelo v strahu da bi imela najstnike. Preden sem sama imela otroke sem bila učiteljica v šoli in sem to starostno skupino videla v akciji. Tudi sama sem bila kot najstnica mala nadloga in bala sem se te iste usode za svoje lastne otroke.

Midva z možem nisva sprejela Kristusa vse dokler nisva bila že dobro na poti najinega starševskega potovanja. Doslej, s petimi otroci, je bil Bog vedno prisoten v najinih življenjih. Toda midva tega še nisva vedela! Medtem ko je bila moja največja želja da najamem varuško za poln delovni čas, me je On vodil da bi bila mati ki je ostala na domu. Prav tako naju je vodil da na domu šolava najine otroke povsem od začetka. Moj najstarejši otrok in edina hčerka Sydney je pravkar zaključila s srednjo šolo! Midva čutiva da je biti doma z njimi od jutra do noči izpolnitev zapovedi iz pisem: „Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vso močjo! Te besede, ki ti jih danes zapovedujem, naj bodo v tvojem srcu. Ponavljaj jih svojim sinovom in govori o njih, ko bivaš v svoji hiši in ko hodiš po poti, ko legaš in ko vstajaš!“ (Deuteronomij, Peta Mojzesova knjiga [6,5-7](#))

Nična toleranca

Že od rosnih let imava visoka pričakovanja glede obnašanja najinih otrok. Moj mož temu pravi taktika nične tolerance, toda to sva vedno uravnotežila s kupi ljubezni in spodbude. Že od mladosti jih učiva da so spoštljivi do drugih. Pogosto sem presenečena ko vidim otroke kako v javnosti predrzno odgovarjajo svojim otrokom, govorijo grde besede in se tepejo z brati in sestrami brez da bi starši posegli vmes in ustavili njihovo obnašanje! Na žalost se mnogim staršem zdi to kot bedasto otroško obnašanje katerega je potrebno prezreti. Toda če vas otroci ne spoštujejo že ko so majhni, vas prav tako ne bodo ko bodo postali večji! Moja dva najstarejša sinova (starosti petnajst in trinajst let) sta sedaj velika 192 cm in 182 cm. Pri roki imam dva uglajena mlada moška, na robu odraslosti.

Družinska povezanost

Mi skušamo izvajati družinsko usmerjene dejavnosti. Če ne moremo sodelovati kot družina, bodisi v slavljenju, brezdeltu ali zabavi, na splošno tega ne naredimo. To ohranja družino povezano in spodbuja nas da odstranimo motnje v naših življenjih. Kakorkoli, ko otroci postanejo bolj zreli jih spodbujava da raziščejo nekatera področja osebnega zanimanja kot služenje v dramski igri, okrasitev tort, karate in klavir, da jih samo nekaj naštejemo. Skozi te aktivnosti mi zgradimo njihovo samozaupanje. Konec koncev so kot otroci v pripravi da postanejo odrasli!

Biblija najstnikov ne prepoznava kot ločeno skupino in tudi mi jih ne! Najini najstniki so izpostavljeni mnogim bogaboječim odraslim ki služijo v cerkvenih

služenjih kot so drama, služenje pri hrani, audio-vizualno delo ob nedeljah, vodenje fantovskih in dekliških klubov in tako naprej. Da si zaslužijo te zunanje priložnosti morajo najini otroci naprej demonstrirati vodenje na domu.

Očetov zgled

Velik del učenja najinih sinov je bil čudovit način mojega moža kako ravna z menoj. Moj mož čuti da je učenje najinih sedmih fantov kako se vesti do dame, odločilno za njihov razvoj. Že od zgodnjih let (približno treh let) jih uči da odpro vrata dami preden gredo sami skozi, da ne udarijo deklet, naj gredo dekleta prva in tako naprej.

Moj mož ima vedno vlogo vzornika kako biti moški na način s kakršnim ravna z menoj. On fantom pogosto izpostavlja stvari katere s katerimi mi služi, da žrtvuje svoje lastne potrebe in mi pokaže svojo ljubezen. Včasih celo vpraša fante kam oni misli da bi me odpeljal na tedenski večerni zmenek! Precej zabavno je slišati njihove ideje. Majhni fantje morda odgovore: „Odpelji mamó v McDonald,“ medtem ko veliki fantje mogoče predlagajo naj me odpelje na nakupovanje novih potrebščin in potem ven na okusno večerjo ali sprehod! Vidim lahko kako veliki fantje postajajo občutljivi na to kaj bi ženska mogoče želela početi!

Ne prezrite težav

Mi rade volje priznamo da smo storili mnogo napak tekom našega starševskega popotovanja, toda mi vedno skušamo hitro izgledati izbokline na cesti. Mi čutimo da je pometanje težav pod preprogo samo iskanje težav kasneje ko nekdo preprogo dvigne! Že od takrat ko so bili otroci zelo mladi sva čutila da je pomembno ustaviti napačno vedenje, odpeljati otroka v stran in mu pomagati razumeti kaj so naredili narobe, vključno z discipliniranjem če so mlajši od desetih let in prelomijo obljubo.

Grajanje starejših otrok je prav tako pomembno, čeprav lahko traja veliko dlje! Mnogokrat se zgodi da moj mož otroka odpelje ven na pogovor na samem z očetom, mogoče na sladoled v avtu kjer se pogovorita o zadevi. Mnogokrat dolgo v noč delam z najstniki ki potrebujejo čas za pogovor.

Iščite modrost

Moder svetovalec starejše ženske (v vlogi Pisma Titu [2,3-5](#)) je bistven v mojem potovanju matere. Mnogo sem se naučila od drugih mater ki so otroke uspešno vzgojile do odraslosti. Spodbujam vas da se ozrete k tem okoli vas ki imajo otroke ki se primerno obnašajo in jim zastavite mnogo vprašanj! Starševstvo je naše od Boga navdihnjeno služenje na tej točki naših življenj. Mi verjamemo da naslednja stvar ki pride po našem odnosu z naših Gospodom je naš odnos z soprogom ali soprogo in blizu temu je na tretjem mestu odnos z našimi otroci. Kot dodatek Božjim usmeritvam za starševstvo v Bibliji in reviji *Above Rubies* vam bodo v pomoč nekateri primopočki ki so nam pomagali na najinem starševskem potovanju:

- [„Čuvanje src naših otrok“](#) in [„Pripravljanje sinov da prežive družino z enim](#)

[samim prihodkom](#)“ avtorja Steve in Terry Maxwell

- „[Past socializacije](#)“ in „[Izobraževanje na domu z zaupnostjo](#)“ avtorjev Ricka in Marilyn Boyer
- „[Družinsko vodena vera](#)“ in „[Kakšen mora biti če se želi poročiti z mojo hčerko](#)“ avtorja [Voddie Bauchama](#).
- „[Ustvarjena za Njegovo pomočnico](#)“ in „[Ni večje radosti](#)“ avtorjev Michael in Debi Pearl.
- „[Toliko več](#)“ avtoric The Botkin Sisters Vision Forum Ministry, [visionforum.com](#)

SUSAN HALLADAY, Winnipeg, Manitoba, Kanada
rsmanyblessings@hotmail.com

Nova najstnica pripoveduje svojo zgodbo

Ni nam bilo dovoljeno videti veliko filmov, kot so jih mogoče smeli drugi... ker sta najina starša mislili da so nekateri od njih neprimerni.

Najina starša sta več časa preživela z nami da sta nas trenirala v vpljudnem vedenju v javnosti in to od nas še vedno pričakujeta sedaj ko smo najstniki.

Denarja katerega smo zaslužili pri priložnostnih delih nam ni bilo dovoljeno upravljati za karkoli bi si želeli. Dovoliti so nam morali starši. Veliko ljudi nima dovolj denarja ko se poročijo in izselijo, tako da svojega hranim za avtomobil, hišo,...

Veliko več časa preživim s svojimi starši kot z drugimi otroci in pogovarjamo se o bolj resnih stvareh.

Ker smo šolani na domu, opravimo svoje delo in ne upravljamo toliko časa kot v javnih šolah.

Ker sem veliko več okoli svojih bratov in sester imamo med seboj dobre odnose.

S spoštovanjem poslala **RAYN HALLADAY**, trinajst let
Winnipeg, Manitoba, Kanada

Mladi odrasli

Moj mož je najinim otrokom vedno govoril da v svoji hiši nikoli ne bo toleriral „najstnikov.“ Najine mladoletnike imenujeva „mlade odrasle.“ To jim daje boljšo podobo tega kar se pričakuje od njih. Prav tako jim daje vedeti da mi ne dopuščamo najstniškega obnašanja, govorjenja za hrbtom ali popivanja.

Midva najine otroke spodbujava da svoj čas in energijo prostovoljno nudijo da pomagajo drugim. Oni delijo doma izdelane vizitke starejšim meščanom v naši soseski na katerih je napisano da ponujajo brezplačno pomoč in usluge. Že dolgo je kar so se naši mlajši sosedje naučili o njihovem trdem in vzornem delu in najine

otroke proti plačilu najamejo da očistijo hišo, vrt ali pazijo na njihove otroke.

Trije od najinih otrok so že odrasli in vsi živijo za Gospoda Jezusa Kristusa. Vsi so prostovoljci v različnih služnjih. Naslednji trije se približujejo 'mladim odraslim' letom in pripravljena sva da vse skupaj ponovno pričnemo.

SHERI HEPWORTH, Auburn Hills, Michigan, ZDA

sheri_hepworth@hotmail.com

Otroci Davida in Sheri so: David (26), Carmella (25), Tiffany (23), Katren (13), Caeley (11) in Samuel (9).

Tiffany trenutno živi z nami in pomaga pri služenju Above Rubies. Ona je zagotovo pričevanje treniranja kako imeti dobre delovne navade.

Pričnite pri majhnih

Spoznala sem da je najboljši način za treniranje najinih najstnikov v hišnih opravilih in splošni pripravljenosti za pomoč že od takrat ko so še mladi. Če čakamo da so naši otroci dovolj stari da se nauče kako pravilno pomagati, smo predolgo čakali. Mi moramo izkoristiti to pripravljenost in radost pomaganja ko so še zelo mladi in jih medtem tuširati z veliko pohvalami.

Treniranje mladih kuharjev

Skoraj vedno kadar kuham ali pečem imam ob sebi v kuhinji vsaj enega otroka. Na ta način svoje otroke treniram da se nauče kako kuhati, tako fante kot dekleta. Hočem da tudi moj sin ve kako kuhati, tako da bo v blagoslov svoji ženi in da bo lahko skrbel sam zase dokler bo samski. Spoznala sem da je učenje kako si pripraviti hrano za zajtrk odlično mesto za pričetek. Takrat ko so bili moji otroci še najstniki (sedaj imam tri najstnike) se vsak dan menjajo pri pripravi zajtrka. Prav tako na mizo ne položijo hladnega kruha. Pripravljajo omlete, vafle (oblate), palačinke, pečena jajca, narastke in popečene kruhke, vse od začetka pripravijo sami.

Treniranje kariere

Želiva da imajo najini mladostniki različne vrste veščin in raziščejo različne poklicne možnosti. Sama sem neodvisna oblikovalka spletnih strani ki honorarno dela od doma in sem jim pomagala naučiti se o načrtovanju spletnih strani kot tudi kako uporabljati različna programska orodja za grafično oblikovanje in fotografijo. Spoznali smo da je spletna stran www.lynda.com zelo uporabna na tem področju. Dopušča vam da za majhno naročnino dostopate do video predavanj stotin različnih vrst programov.

Prav tako svoje otroke najamem da zame opravijo manjša grafična opravila. Moja dvanajstletna hčerka je zame in torej za stranko naredila okoli štirideset animiranih gumbov in za to zaslužila nekaj dodatnega denarja. Moj štirinajstletni sin in šestnajstletna hčerka pogosto fotografirata in snemata posnetke zame da jih uporabim na svoji lastni spletni strani. Prav tako sta mi v pomoč pri izdelovanju

grafike kadar sem v časovni stiski. To jim omogoča stik z veščinami resničnega življenja in jim omogoča zaslužek denarja medtem ko meni lajšajo mojo lastno časovno stisko.

Prav tako sem svojo šestnajstletno hčerko naučila kako uporabljati QuickBooks da nama z očetom pomaga pri dnevnem vodenju računovodstva in hkrati zasluži nekaj dodatnega denarja.

Vedenje

Najboljše treniranje in učenje bo šlo v nič če svojim staršem ne bomo dali dobrega zgleda na teh področjih na katerih jih skušamo vzgajati. Če imamo osoren odnos do naših opravil, bodo naši opomini naj se ne pritožujejo padli na gluha ušesa vsaj kar se tiče najinih najstnikov.

Zelo sem pazljiva in obzirna da preprosto ne 'uporabljam' svojih starejših otrok kot svoje osebne delovne konje, temveč z njimi raje komuniciram da jih ne bom prosila da opravijo česar sama nočem storiti. Nočem da se počutijo kot da je njihov namen v našem domu olajšati moja opravila. V našem domu skušam opravila dodeliti najmlajšim otrokom ki so sposobni opravilo izvršiti, da svoje otroke obranim pred tem da bi se počutili da preveč delajo in so preobremenjeni s svojimi mlajšimi bratci in sestricami.

Slika: Martin in Kimberly sta radostna starša Ruth (16), Judah (14), Anastasia (12), Esther (11) in Isobel (10).

Pogovor srca s srcem

Uživam v skupnem delu s svojimi otroci, še posebej s svojimi najstniki, ker nam to pomaga da drug drugega bolje spoznamo. Pogosto imamo velike srčne pogovore sredi dovrševanja skupnega opravila. Prav tako včasih uživamo nagrado skupaj opravljenega dela. Za dela, kjer nisem obljubila neke vrste nagrade bom včasih tega otroka pogostila z nečem posebnim in nepričakovanim: izlet do bližnje pekarnice, par uhanov ali kaj drugega kar jim je všeč.

KIMBERLY EDDY, Fostoria, Michigan, ZDA

kimberly@joyfulmomma.org

Obiščite Kimberlyjin Blog „Avanture materinstva“ na strani www.joyfullmama.org in za Above Rubies bralce lahko prejmete trideset odstotkov popusta v njeni prodajalni s knjigami ko pri končnem plačilu vtipkate kodo za kupon: AR2009.

Soba brez knjig je kakor telo brez duše.“

-Marcus T. Cicero

Bližnja razmerja

„Najino razmerje je tisto ki mi odpira oči in srce da slišim kaj mi ima moja mami za povedati,“ je izjavila osemnajst letna hčerka Kelli ko sva svoje nasvete delili z skupino mlajših mater.

Kaj je to kar dela razliko med mladostniki ki poslušajo svoje starše in tistimi ki zavračajo njihove vrednote, prepričanja in celo vero? Ključ je v trdnem, veselem in zdravem razmerju. Ko sem Kelli slišala govoriti sem se Bogu zahvalila za vsak spečen sladkorni piškotek, vsako poglavje na glas prebrane knjige [Ana z zelene domačije](#) (op. prev: v slovenščini izdala [MD](#)) in vsak nakupovalni izlet v katerem sva uživali.

Spominjam se mladega moža, katerega so vprašali čemu se ni uprl, odgovoriti: „Kako naj se uprem proti moškemu ki me s seboj vzame na ribolov?“

Mladi odrasli potrebujejo bližnje odnose, veliko zabave in potrebujejo modrost ki prihaja od staršev. Vse to skupaj postavite v paket srečne družine in njihovo treniranje vam bo radosten rezultat.

CINDY KIRKPATRICK, Appleton, Wisconsin, ZDA

cindykirkpatrick@new.rr.com

Otroci Johna in Cindy so: Kelli ki je poročena, Andy (23), in David (21).

Delitev bolečine

Blagoslovljena sem bila s čudovitimi starši, ne samo zato ker sta kristjana temveč tudi zato ker sta živeča Kristusa v tem svetu. In zanju se je pričelo z živečim Kristusom njunim otrokom.

Ko sem bila stara dvanajst let se je moja družina preselila iz gorate Aljaske na ravnine in vročino Nort Porta na Floridi. To je bilo takrat ko sem imela svoje najbolj pomembno srečanje z materinim razmerjem do Boga.

Nekega dne ko sem morala pretežni del dneva biti v postelji z zobobolom katerega je povzročila vročina, sem v razočaranju vpila nad svojo mamo. Povedala sem ji da sovražim Florido. Sovražila sem vse v zvezi s tem. Hotela sem samo oditi na Aljasko. Spominjam se kako sem bila presenečena ko moja mama ni primaširala v spalnico da bi me udarila četudi sem bila stara dvanajst let. Z najinima staršema nikoli nismo govorili na ta način.

Vendarle me je moja mama pogledala in videla mimo moje nespoštljivosti, mimo moje jeze in videla izgubljeno majhno deklico ki še ni našla miru ki presega razumevanje. Pritegnila me je v svoje roke in mi šepetala besede tolažbe. Posadila me je in mi povedala zgodbo o preselitvi iz New Yorka na Aljasko proč od njene družine ki jo je tako zelo ljubila in proč od zelo visokih hrastov in javorjev njene mladosti. Povedala mi je o njenih lastnih bolečinah in vprašanjih, kako se ji je Bog nežno odzval s tem da ji je pokazal razloge za njen čas bivanja tam.

Ko je končala se je nasmejala: „Ne samo to, deklica Tashi, dal mi je tudi ljubezen

do Aljaskinih prostranstev. Čuvala sem v nebo dvigajoče se gore, cvetenje [rdečih rož](#) in vonj slanega oceanskega zraku prav tako kot sem hranila spomine na obarvane jeseni mojega otroštva.“ Potem mi je povedala: „Pojdi in moli in prosi Boga da se ti razodene. On se bo. On te ne bo pustil trpeče in hrepeneče.“

In tako sem odšla. Spoznala sem razliko med samo verjeti v Jezusa in imeti v sebi Svetega Duha. Božja Beseda mi je postala živa, prav tako kot se zdi da je že vedno živa mojim staršem. Besede so plesale v mojih mislih. Vse vrstice katere sem poznala od svojega otroštva so postale živeče dihajoče resnice. Kako sem tistega dne slavila Boga za modrost svoje matere!

In imela je prav. Skupaj sva se naučili da ljubiva Florido – pripekajočo vročino in goste pahljačaste palme, ponoči cvetoč jasmin in visokoleteče oblake in sapo zajemajoče sončne zahode. Moje telo se je prilagodilo in medtem ko nikoli nisem mogla preživeti preveč časa na soncu sem se naučila piti veliko vode in skrbeti da sem v senci. Leta kasneje, ko sem preživljala čas v mnogih tropskih državah pri misijonarskem delu sem slavila Boga za te stvari katere sem se naučila pri obvladovanju izjemne vročine.

Ko premišlujem o 'ključu' v naših medsebojnih delovanjih tekom svojih najstniških let verjamem da je bila to starševska prozornost glede njihove lastne duhovne hoje z Bogom. Vedela sem kadar je moja mati trpela. In videla sem kako je Bog v njeno srce znova in znova prinesel mir.

NATASHA METZLER, La Colline, Haiti
natashametzler@hotmail.com

Amos in Natasha načrtujeta da se jeseni vrneta nazaj v Lowville v New Yorku.

Vedno me ujamejo

Medtem ko v našem domu še nimamo najstnikov želim povedati nekaj o svojih lastnih adolescentnih letih. Moji starši so redno molili da če se njihovi otroci zapletejo v kakršnokoli neposlušno vedenje brez njihovega vedenja da bomo ujeti. Bog je zvesto odgovarjal na tomolitev ker se spominjam da sem bila vsakokrat zasačena! Neizbežno me je moj greh našel in jaz sem požela posledice tega kar sem posejala. Kot rezultat moji starši niso imeli veliko težav z mojim odraščanjem

CATHERINE EWING, Flagstaff, Arizona, ZDA
mac_eoghain@yahoo.com

Otroci Stephena in Catherine so Fiona (5), Conor (3) in oktobra 2009 pričakujejo dojenčka.

Očetovo dovoljenje

Moja petnajstletnica je želela sodelovati pri volilnem boju za senatorja McCaina na predsedniških volitvah leta 2008 v Koloradu. Še nikoli ni bila sama proč od naju razen na obisku njene babice v Kaliforniji – to bi bil njen prvi trenutek ko bi bila

sama proč od naju. Na kratko sem s svojim možem govorila o njenem odhodu in ni bil za to.

Vprašala me je kaj je odgovoril in odgovorila sem ji naj moli in prosi Boga da spregovori srcu njenega očeta. Pripovedovala sem ji o kraljici Esteri in kako je pristopila k svojemu možu s prošnjo in ona lahko stori podobno.

Počakala je na pravi trenutek in pristopila k njemu z vsemi podrobnostmi in telefonsko številko skupine s katero je želela oditi. Po tem ko je govoril s skupino ji je dovolil da gre. Bila je zelo blagoslovljena in medtem ko je pomagala v politični areni se je imela lepo. Ta izkušnja jo je vodila da je hodila v pohodu 'za življenje' (ang: pro life) in drugih aktivnostih. To je bilo zanjo tudi urjenje kako pristopiti k svojemu bodočemu možu.

PRISCILLA GUADARRAMA, Round Rock, Texas, ZDA

prolificmama@yahoo.com

Otroci Elijaha in Priscile so Alexis (15), Leah (12), Bella (10), Joshua (8), Evangeline (6), Victorie (3), Salem (20 mesecev) in dojenček septembra 2009.

Ali želite biti vsak teden sveže navdihnjena v svoji pomembni karieri materinstva?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klicu žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja!

„Vaša spodbuda je kot voda tistemu ki bi sicer od žeje umrl.“

Vaša e-sporočila so kot kompas ki kaže k resničnemu severu ko sem vsa zgarana in zmedena.“

„Vi me vedno opominjate da je moje delo na domu pomembno in da sem potrebna mojemu svetu!“

„V našem zaposlenem maminem življenjskem slogu je dobro naše roke dati na kratke, lahko berljive in razumljive študije ki se zelo vtisnejo v nas in nam dajejo veliko hrane za premišljevanje.“

„Čutim da so te predanosti napisane 'prav zame'!“

„Hvala ker nas spomnite da je ta klic materinstva res nekaj čudovitega... krona katero nosimo s spoštovanjem in dostojanstvom. Hvala ker mi pomagata da se ne počutim tako nemočno.“

„Ne preživim veliko časa za računalnikom in vedno skušam hitro narediti in se vrniti nazaj k 'realnemu življenju', toda ko vidim vaša e-sporočila se posebej potrudim da jih preberem (in ponovno preberem).“

Če ste se prijavili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite.

Končno predana!

S svojim možem sva se zaljubila in se poročila. Nisem bila kristjanka in če sedaj s tremi lastnimi hčerkami pogledam nazaj sem prestrašena če bi se moji otroci nekega dne poročili z nekristjanom. Toda Gospod je tako milosten in tako dober.

Imela sva čudovito obdobje medenih tednov. Potem je življenje postalo težko. Postala sem jezna in zamerljiva. Zaslužila sem več denarja kot moj mož in prišla sem iz družine ki je imela veliko denarja in imela sem določena pričakovanja kako naj bi stvari potekale. Medtem ko sem upravljala knjigarno je mož poučeval v osnovni šoli. Najin prvi dom sva kupila le kot 'prvi dom.' Mislila sem da potrebujem več da me bo osrečilo.

Potem sva naredila naslednji korak in se odločila postati noseča, popolnoma po mojem urniku in vse je bilo videti popolno. Čeprav ni bilo. Razšla sva se in komaj kaj govorila. Po rojstvu najine prve hčerke je Gospod mojega moža prepričal da gre ponovno v Božjo Besedo in v prijateljstvo z drugimi verniki in to je tudi storil. Najino hčerko je vedno vzel s seboj – moja zamera je postala globlja, moje srce obteženo in bila sem tako jezna nanj ker me je ob nedeljah zjutraj zapuščal.

Ker sem bila zaposlena v knjigarni sem domov prinesla New Age knjige, čarovniške knjige in vse kar je sodilo med religijo in ni bilo krščansko. Moj dragi mož nikoli ni postal razburjen ali jezen. On je še naprej delal to kar mu je Gospod zapovedal naj počne in veliko je molil!

Ko je bila rojena najina druga hčerka (komaj sva govorila, kako sem torej postala noseča?) je bila rojena popolnoma zdrava, toda pri desetih mesecih se je okužila z respiratornim sincicijskim virusom ([RSV](#)), ki je njena pljuča močno poškodoval. Vsak prehlad katerega je dobila je pomenil noč v bolnišnici na razpršilcu in steroidih. Bilo je izčrpljujoče.

Nekega dne sem se onesvestila. Bila sem v otroški bolnišnici v Minneapolisu in jokala. Nato je prišla medicinska sestra in rekla: „Ne skrbi Gospod ima načrte za to deklico.“ Skoraj bi jo udarila. Če slišim še eno samo stvar o Bogu sem nameravala kričati. Jokajoč, s spremstvom Lilyanne sem odšla v kopalnico. Še naprej sem mislila da vse kar potrebujemo da pomagamo Lilyanne je več denarja in boljši zdravniki. Mislila sem da to lahko nadziram. Toda, žal, nisem mogla. Nihče ne more nadzirati kadar otrok dobi virus. Še najmanj pa človek.

Prosila sem Gospoda da razodene Samega Sebe. Molila sem da če je On resničen naj pride ven iz skrivališča in naj ozdravi Lilyanne. Jokala sem in jokala in predala Lilyanne, svoj zakon in sebe Njemu. Toda to sem naredila s seznamom izjav 'če, potem', kar ni bila popolna izročitev. Toda uganite kaj? Gospod se je prikazal vsak dan ko sem prosila. Vodil me je do pravih ljudi s katerimi bi se pogovarjala, prinesel mi je Njegovo Besedo, katero sem skrivaj brala kadar moj mož ni gledal. On je ozdravil Lilyanne. On je ozdravil moj zakon. On me je

privedel na kolena pred svojim možem. On je obnovil mojo dušo. Popolnoma sem se predala Njemu kaka dva tedna po srečanju z Njim v bolnišnični dnevni sobi. Pustila sem službo. Pričela sem živeti na proračunu. Počasi, z otroškimi koraki in včasih velikimi napredki sem hotela nič manj kot postati dobra žena, pomočnica in mati!

Priti h Kristusu in tako dramatično spremeniti moj svet ni bilo lahko. Moje hčerke vse ljubijo Gospoda in želijo služiti Njemu. Še vedno si ne morem pomagati da ne bi jokala medtem ko v cerkvi med cerkvenim služenjem pojejo hvalnice. Kdo sem jaz da imam to v svojem življenju? Kdo sem jaz da bodo moji otroci poznali Gospoda in bodo lahko prosto brali Njegovo Besedo in molili? Zakaj sem tako blagoslovljena da sem Njegova?

Letos bova z možem praznovala osemnajsto obletnico poroke. Poročena sva bila sedem let v neenakopravnem jarmu in sedaj že enajst let uživava v hoji s Kristusom. Moje srce se topi ob Gospodovi zvestobi. Rada imam najino majhno hišo z eno kopalnico! Uživam ob šolanju na domu najinih treh otrok, čeprav moj mož uči v javni šoli. Rada sem mama ki je ostala na domu! Hvaležna sem da je bil moj mož dovolj močan da mi je pomagal hoditi h križu.

STACIE WENNDT, St. Louis Park, Minnesota, ZDA

bswenndt@msn.com

Otroci Blair in Stacie so Jordan (15), Lilyanne (12) in Miranda (8).

Preprostost... stanje srca

Slika: Stephen in Marisa Larson sta blagoslovljena z Dionne (16), Isaac (9), Gabriella (8), Meadow (6), Kateri (4) in Alexandra (1,5)

Ko sem se usedla na stopnice naše enosobne

koče in opazovala najine otroke kako plezajo na drevesa in preganjajo skupino nepoboljšljivih koz iz jase, sem se našla kako se sprašujem kaj si Bog misli o meni. Devet mesecev noseča sva z možem pravkar preko dežele preselila najino rastočo skupino otrok in psa. Zapustili smo naš prijeten velik dom v Wisconsinu in iskali preprostost in svež pričetek. Znoj je tekkel po mojem obrazu pri skoraj 37°C. Ozrla sem se naokoli na staro vrtno lopo ki naj bi bila naš dom in se glasno nasmejala. Kdo bi si mislil da bi lopo imenoval luksuz? Pozabi klime, dostop do interneta in telefon. Mi govorimo o prevozu vode in teku s kahlico z lopatico sredi noči globoko v gozd!

Najina pot k preprostosti se je pričela pred približno desetimi leti, kmalu potem ko sva se z mojim krasnim možem poročila na še en pripekajoč dan avgusta leta 1998. Kot mlada in idealistična mladoporočenca sva se zavedala privlačnosti tega

sveta in zahrbtnim željam imeti več. Preživela sva dolge noči sedeč zunaj opazujoč plamene z načrti kako bova vzgajala najine otroke, za čem bo najina družina stala in kako bova lahko prinesla Kristusovo luč v svet.

Četudi sva želela živeti življenje radikalne predanosti Jezusu nisva bila prepričana kako najine ideje vplesti v vsakdanje življenje. Kupila sva mlin za žito in svoje roke preizkusila pri izdelavi kruha. Po rojstvu najinega prvega otroka sva vztrajala samo na nekaj lesenih igračah ali igračah iz tkanine (kar sva spoznala da je skoraj nemogoče), uporabljala sva bombažne plenice (dokler se ni pralnica napolnila) in prenehala gledati televizijo. Medtem ko je bilo občasno življenje videti preprostejše pa je posel in materializem tega hitro korakajočega sveta nenehno udarjal na vrata najinih src.

Sčasoma sva spremenila najin življenjski stil, obrezala presežek in iskala Boga za odgovor najinemu boju ohranitve preprostega življenja. Medtem ko sva doživela Njegove blagoslove sva se še naprej počutila nemirna in še enkrat sva objela vsako miselnost ki se nama je izmikala. Po treh selitvah in štirih otrocih smo se znašli v čudovitem novem domu na osmih hektarih. To bo zagotovo prostor preprostosti za katerim smo hrepeneli.

Štiri leta kasneje s porodom na domu sva spoznala da življenje na deželi naredi življenje na poti malce daljše. Čeprav bi se lahko on-line našle odlične kupčije in večja hiša to pomeni več skladiščenja za stvari katere pridobimo toda jih resnično ne potrebujemo. Iskala sva Boga in čutila klic da zapustiva vse in živiva samo s tem kar je resnično potrebno. Moja čudovita družina se je strinjala da se lahko preselimo v koč. Ko je moj mož čudežno priposestvoval neverjetno službo v sosednjem mestu, sva zaupno čutila da Bog odpira vrata za radikalne podvige.

Imela sva dvoriščno razprodajo ter kar je ostalo natovorila v najin družinski avto. Za seboj sva pustila čudovito cerkveno skupnost, družino in prijatelje in naredila skok vere v neznano. Najina klima naprava je odpovedala in osemindvajset ur kasneje smo prispeli na 'svež pričetek' ne da bi se počutili vsaj malo sveži!

Tri mesece življenja v majhni koči nas je naučilo mnogih lekcij – velike kače se lahko stisnejo na tesna mesta, otroci lahko spijo ob očetovem smrčanju, toda mama opolnoči ne more spati četudi otroci spijo pri očetovem smrčanju in 36,6°C. Kozji iztrebki so videti zelo podobni majhnim skalam, mravljišča niso najboljši hribi za igranje z avtomobilčki, tuširanje je neprecenljivo, mokri robčki so bistveni in ujeda je hotela odnesti našega dveletnega sina! Prav tako smo se naučili da je življenje v enosobni koči daleč od preprostega – izginile so vse romantične predstave o majhni hišici na preriji!

Ko se je rojstvo šestega otroka hitro približevalo smo se s pomočjo prijaznosti novih prijateljev preselili v majhno hišo na vrhu hriba s sijajnim razgledom. Listi so se spreminjali in bleščeče barve so odsevale naš občutek spremembe. Po letih iskanja je postalo očitno da je preprostost končno postala zgradba našega življenja. Naš dojenček je bil rojen na domu, obkrožen z ljubeznijo naše neverjetne babice. Ko sva se peljala domov z najinim novim dojenčkom je bilo

moje srce polno in sonce je sijalo.

Kasneje tega dne je moj mož prišel z novico da zato ker naša hiša v Wisconsinu ni bila prodana, se moramo preseliti nazaj. Med našim šestmesečnim bivanjem v Virginiji smo uporabljali naše rezerve in nič več si nismo mogli privoščiti dveh hipotek. Četudi je bila moja misel o vrnitvi k našim prijateljem in družini v kmečko deželo privlačna, je bilo težko požreti zapuščanje našega novega življenja in našega težko pridobljenega občutka preprostosti. Molila sva kot še nikoli dotlej da bi se naša hiša prodala in bila sva prepričana da naju je Bog vodil v Virginijo. Vprašanja so napolnila moj um. Ali sva napačno slišala Boga? Ali najina vera ni bila dovolj močna? Po mnogih solzah in srce trgajočih razgovorih sva rekla na svidenje in v zelenem ter deževnem jutru smo se obrnili nazaj proti našemu domu v Wisconsinu.

Ko sedaj sedim na znanem preddverju moje velike hiše v sredini zime ki ji ni videti konca in opazujem svoje malčke kako se igrajo v snegu sem se še enkrat vprašala kaj si Bog misli o meni. Predstavljala sem si Ga da se smeje ob dejstvu da je bilo potrebnih deset let, tri selitve, vključno s selitvijo preko dežele in tri mesece brez tekoče vode v enosobni koči da končno nauči te počasi se učeče učence da preprostost ne leži v velikosti naše hiše, izdelavi našega vozila ne glede na to da mi namakamo našo žito! XX.

Preprostost je predmet srca. Naučila sem se da kjerkoli smo, če iščemo Boga z iskrenostjo in z našim celotnim srcem, Ga bomo našli. Njega je moč najti v preprostih stvareh. Preproste odločitve in izbire katere vsak dan delamo nas lahko pritegnejo bliže k Njemu. Sedaj sem hvaležna za vsak blagoslov ki nam je dan in se dnevno trudim biti dobra oskrbnica. Ob tistih dnevih ko se stari nemirni občutki vrnejo nazaj samo sebe spomnim da ta svet ni moj dom in da sem samo popotnica ki potuje skozenj.

Všeč mi je kar je pred tisočimi leti rekel Sveti Avguštin: „Naša srca so nemirna, O Bog, dokler se ne spočijejo v tebi.“ Sedaj vem da preprostost ni mesto temveč preprostost zadeva srce.

p.s. Še vedno se vsakokrat ko potegnem vodo na stranišču zahvaljujem Bogu!

MARISA LARSON, Beldenville, Wisconsin, ZDA
s_t_larson@hotmail.com

Ali je lahko svoboda naroda dovolj varna če smo odstranili njihove edine čvrste temelje, prepričanje v mislih ljudi da je ta svoboda dana od Boga?

Da naj ne bi bili prekršeni temveč z Njegovo jezo? Resnično drhtim za mojo državo ko odsevam da je Bog pravičen: da Njegova pravičnost ne more večno spati.“

Thomas Jefferson

Ohranjena tekom materinstva

„Jaz ne bom imela več kot dveh otrok. Ne želim da se moja postava uniči.“ „Imam svojo kariero. Imam bolj pomembne stvari kot ostati doma z otroci.“ „Ne želim dojeti svojega dojenčka; nočem imeti povešenih dojk.“ Pripombe kar prihajajo – ženske ki skušajo sebe obvarovati pred rojevanjem ali vsakim dodatnim žrtvovanjem k njeni ženskosti.

Toda ali to deluje v resničnosti? Vedno me izzovejo Jezusove besede v Evangeliju po Marku [8,35](#) „Kajti kdorkoli hoče življenje svoje ohraniti, ga izgubi, kdor pa izgubi življenje svoje zaradi mene in evangelija, ta ga ohrani.“ To je večni zakon da ko hočemo rešiti svoje življenje končamo tako da ga izgubimo.

Kaj pa ta ljubka obljuba v Prvem pismu Timoteju [2,15](#) NAS „Ženska pa bo ohranjena skozi rojevanje otrok če bodo nadaljevali v veri in ljubezni in svetosti s samoomejevanjem.“ Vsaka ženska želi biti ohranjena. Želi da je njeno telo ohranjeno v dobrem zdravju, da je njena postava v obliki in želi biti ohranjena miselno in duhovno.

Ta svetovni sistem nas hrani z lažmi. Ven izliva razloge čemu ženska ne bi imela preveč otrok. Toda Božja Beseda pravi da bomo ohranjene skozi sprejemanje materinstva in vzgajanje otrok! Žensko telo je bilo v ta namen ustvarjeno in njene ženske funkcije hirajo če niso več uporabljene. Beseda 'ohranjena' v Prvem pismu Timoteju [2,15](#) je grška beseda sozo. To pomeni: „zaščiten, osvobojen, obnovljen, rešen in ohranjen.“ Zagotovo želim biti ohranjena v svoji ženskosti, ve ne? Pa odkrijmo nekaj poti kjer smo ohranjene.

Ohranjene smo fizično

Rak jajčnikov

Rak jajčnikov je dandanes v porastu. Dvaindvajset tisoč ženskam vsako leto diagnosticirajo rak in petnajst tisoč jih zaradi tega raka umre. Eden od razlogov je da ženska preseka z rojevanjem otrok. Nosečnost in dojenje zagotavljata odločilen čas počitka za jajčnike. Zaradi omejevanja njihovih družin ima dandanašnji večina žensk tekom svojega življenja ovulacijo štiristo petdesetkrat namesto samo sto petdesetkrat.

Članek imenovan „[Termin nosečnosti in tveganje raka jajčnikov](#)¹“ izjavlja: „Akumulirana očitnost epidemioloških študij predlaga da je tveganje raka na jajčnikih močno povezano s številom ovulacij tekom ženskega plodnega življenja.²“ Nosečniški hormoni so koristni jajčnikom. Pomagajo očistiti pred rakave celice pred povrhnjico jajčnikov. Ker imajo starejše ženske nakopičenih več celic

-
- 1 David C. Whiteman, Victor Siskind, David M. Purdie and Adèle C. Green. Timing of Pregnancy and the Risk of Epithelial Ovarian Cancer. Population and Clinical Sciences Division, Queensland Institute of Medical Research, PQueensland 4029, Australia.
 - 2 Banks, Emily; Beral, Valerie I.; Reeves, Gillian. [The epidemiology of epithelial ovarian cancer](#). A review. Int. J. Gynecol. Cancer, 7: 425-438, 1997 in Risch H.A. [Hormonal etiology of epithelial ovarian cancer, with a hypothesis concerning the role of androgens and progesterone](#). J. Natl. Cancer Inst., 90: 1774-1786, 1998

kot mlajše ženske je nosečnost pri višji starosti prav tako blagoslov.³ Študija narejena na primerih odkriva da ima ženska pri starosti trideset let ali več ob času njenega zadnjega rojstva približno polovično tveganje napram ženski ki je z rojevanjem zaključila pred petindvajsetim letom. Druga študija odkriva šestdeset odstotno povečano tveganje za rakom na jajčnikih med ženskami ki so svojega zadnjega otroka rodile pred petindvajsetim letom v primerjavi z žensko ki je rodila pri višji starosti.⁴ Več otrok ko ima mati, manj je tveganja za rakom na jajčnikih. Ženska ki je svojega prvega otroka rodila pred starostjo dvaindvajsetih let ima manj možnosti za razvoj raka na jajčnikih kar ponovno potrjuje Biblijo ki pravi: „Kakor puščice v junakovi roki, takšni so sinovi iz mladosti.“ (Psalm [127,4](#)) Zanimivo, matere ki rodijo dvojčke ali več hkratnih otrok zmanjšajo svoje tveganje za razvoj raka na jajčnikih bolj kot z enojno nosečnostjo.⁵

Rak na prsih

Rak na prsih je najbolj pogosta zlobnost pri ženskah. Z vsakim menstruacijskim ciklom celice v prsih zrastejo in se delijo in zaradi tega obstaja možnost nakopičenih mutacij ki lahko pripeljejo do raka na prsih. Zaradi tega dlje kot mati doji, manj je verjetnosti za rakom na prsih. V [Mednarodni reviji epidemiologov](#) trdijo da lahko dojenje zmanjša možnost za rakom na prsih za do trideset odstotkov.⁶

David Bjerklijev [Times Magazine](#) piše: „Analiza skoraj petdesetih študij ki so vključile 150.000 žensk v tridesetih državah je pokazala da število otrok ki jih ženska vzgoji in čas dojenja lahko pomagata določiti njihovo možnost razvoja raka na prsih. Ženska ki ima šest ali sedem otrok in vsakega od njih doji dve leti ima manj kot pol možnost za razvoj raka kot tiste ki imajo dva ali tri otroke in jih dojijo samo dva meseca.“⁷

Kaj pa vaša postava? Dojenje pomaga da prej pridete nazaj v obliko s tem da vas privede nazaj do velikosti šestega tedna po porodu. In medtem ko dojite dnevno porabite do petsto kalorij! Kaj ni to dobro? Rada sem imela vsa ta leta dojenja dojenčkov. Ni mi bilo potrebno skrbeti za to kaj jem in še vedno sem ostala suha!

Humani hormonski gonadotropin (hCG)

Ali vam je med nosečnostjo slabo? To je hormon hCG katerega proizvaja posteljica da ohranja zgodnje stopnje nosečnosti. Ne obupajte: poskusite se nasmehni ker je to pravzaprav blagoslov. Ko se z jutranjimi slabostmi počutite

-
- 3 Fathalla M.F. [Incessant ovulation--a factor in ovarian neoplasia?](#) Lancet 2: 163 1971 in Adami H.O., Hsieh C.C., Lambe M., Trichopoulos D., Leon D., Persson I., Ekblom A., Janson P.O. [Parity, age at first childbirth, and risk of ovarian cancer.](#) Lancet, 344: 1250-1254, 1994 in Rodriguez G.C., Walmer D.K., Cline M., Krigman H., Lessey B.A., Whitaker R.S., Dodge R., Hughes C.L. [Effect of Progestin on the Ovarian Epithelium of Macaques: Cancer Prevention Through Apoptosis?](#) J.Soc. Gynecol. Investig., 5: 271-276, 1998
 - 4 Titus-Ernstoff. Perez K., Cramer D.W., Harlow B.L., Baron J. A., in Greenberg E.R., [Menstrual and reproductive factors in relation to ovarian cancer risk.](#) Br. J. Cancer, 84: 714-721, 2001.
 - 5 Whiteman D.C., Michael M. F. G., Cook L., Cramer D.W., Hartge P., Marchbanks P., Nasca P., Ness R.B., Purdie D., Risch H. [Multiple Births and Risk of Epithelial Ovarian Cancer.](#) J. Natl. Cancer Inst. 92: 1172-1177, 2000 in Thomas, H.V.; Murphy, M.F.; Key, T.J.; Fentiman, I.S.; Allen, D.S.; Kinlen, L.J. [Pregnancy and menstrual hormone levels in mothers of twins compared to mothers of singletons.](#) Ann. Hum. Biol, 25, 69-75, 1998
 - 6 WESTPORT, Jun 24 (Reuters Health) - [International Journal of Epidemiology.](#)
 - 7 [Your Health](#) David Bjerklie, Time Magazine, July 29, 2002

ušivo, se spomnite da vas ta hormon pomaga ščititi pred rakom. Johana Vanegas, M.D. raziskovalka v Fox Chase je odkrila da podgane ki so izpostavljene hCG za več kot samo obdobje 21 dni – (trajanje podganje nosečnosti) so mnogo manj dovzetne za razvoj raka na prsih kadar so izpostavljene znanim rakastim oblikam.

Estriol

Estriol je zaščitni estrogenski hormon. To je eden izmed treh estrogenov katere proizvaja telo - estron, estradiol in estriol. Med nosečnostjo telo proizvaja več kot tisočkrat več estriola da zaščiti mater in razvijajočega dojenčka.

V neki določeni študiji so znanstveniki primerjali nivoje estriola med nosečnostjo z razširjenostjo raka na prsih štirideset let kasneje. Rezultati so odkrili da od petnajst tisoč žensk ki so vstopile v raziskavo imajo tiste z visokimi nivoji estriola, relativno z drugimi estrogeni med nosečnostjo, manjše tveganje za rakom. Kot se relativni nivo estriola med nosečnostjo povečuje tako upada tveganje za razvoj raka štirideset let kasneje. Pravzaprav imajo ženske z najvišjimi nivoji estriola med nosečnostjo osemindeset odstotkov manj tveganja za rakom na prsih v primerjavi z ženskami ki imajo v krvi najnižje vrednosti estriola.⁸

Estriol se je prav tako pokazal da izboljšuje EAE, MS in kolagensko povzročen artritis.⁹ Prav tako so prednosti za zdravje srca, gostoto kosti in po-menopavzno zdravje.

Proti staranju

Estriol, ta čudoviti nosečniški hormon ima tudi lastnosti proti staranju. Proizvajalci estriol sedaj uporabljajo v obraznih mazilih za zmanjšanje gub, ohranjanje čvrste kože, elastičnosti in vlažnosti. To je še en dokaz da smo tekom materinstva ohranjene. Vsaka nosečnost vam pomaga proti vaši starosti. To mi je všeč, kaj pa vam?

Adrenalna utrujenost

Nosečnost pomaga zdraviti adrenalno utrujenost. Poznam mlado mati ki je trpela za napadi panike ker je v svojem življenju šla skozi resne preizkušnje. Boji se postati ponovno noseča vedoč da noče kombinirati travmatične napade panike z nosečnostjo. Pravzaprav je po mnogo raziskovanja prebrala da je adrenalna iztrošenost med nosečnostjo lahko odstranjena. V veri je stopila naprej, postala noseča in od takrat dalje ni več imela napadov panike. Knjiga [Adrenalna utrujenost - stresni sindrom 21. stoletja](#) na strani 252 citira: „Nosečnost pomaga adrenalni utrujenosti zato ker zarodek proizvaja večjo količino naravnih adrenalnih hormonov kot je njihova količina pri ne noseči ženski.“

Oksitocin

Bog je do mater tako zelo dober. On ji ne da otroka in ji reče: „Tukaj si; sedaj boš

8 Pentii K. Siiteri, Robert I. Sholtz, Piera M. Cirillo, Richard D. Cohen, Roberta E. Christianson, Barbara J. van den Berg, William R. Hopper, and Barbara A. Cohn, Prospective study of estrogens during pregnancy and risk of breast cancer, Public Health Institute, Berkeley, CA.

9 Samantha S. Soldan, Ana Isabel Alvarez Retuerto, Nancy L. Sicotte, and Rhonda R. Voskuhl, [Immune Modulation in Multiple Sclerosis Patients Treated with the Pregnancy Hormone Estriol](#)

zmogla sama.“ Namesto tega ji On daje njena dva hormona ki ji pomagata pri njeni vlogi matere. Tako oksitocin in prolaktin se proizvajata pri noseči in doječi ženski. Oksitocin poznamo pod različnimi imeni – 'ljubezenski' hormon, 'ljubkovalni' hormon in 'vezalni' hormon. Rada ga imenujem 'pomiritveni' hormon. Ko mati dojenčka pristavi k prsim in teče mleko, ona doživlja pomiritvene občutke ki prihajajo nadnjo. Pogosto bo na delu zaspala! To je za mati tako čudovito darilo, še posebno ko ima veliko majhnih otrok. Ko sem pričela z avanturo matere nisem bila mirna in sproščena oseba – pravzaprav prav nasprotno. Toda ko sem svoje dojenčke tekom let dojila sem bila nenehno pomirjena s temi od Boga danimi hormoni in moja osebnost se je spremenila. Moje hčerke mu namesto oksitocin pravijo 'sproščevalec'.

Draga mlada mati katero osebno poznam je rodila svojega tretjega otroka ko je njen mož imel nesrečo z zelo hudimi poškodbami glave. Njegovo življenje je bilo v kočljivem položaju. Dobro želeče prijateljice so ji svetovale naj odstavi dojenčka ker bo zanj preveč se s tem soočiti še posebej ker se je morala vsak dan eno uro in pol voziti da je obiskala svojega moža. Toda njena modra mati ji je svetovala naj še naprej doji. Vsak dan tekom dolgih težkih mesecev je svojega doječega dojenčka vzela s seboj v bolnišnico. Izkazalo se je da je bil to njen največji blagoslov. Hormon oksitocin ji je pomagal zmanjšati stres med to kritično preizkušnjo.

Oksitocin se prav tako sprošča pri ljubljenju, dotikanju in celo kadar skupaj jeste. Prepričana sem da bomo videli veliko več miru in zadovoljstva če bodo družine skupaj sedele in se družile med njihovimi družinskimi obroki. Zanimivo je da študije razodevajo manj zlorab na domu v družinah kjer dojijo. In malo doječih mater trpi za poporodno depresijo.

Oksitocin prav tako povzroča krčenje maternice kar preprečuje tveganje krvavenja in pospešuje vračanje maternice v svojo prvotno obliko in velikost.

Prolaktin

Prolaktin ki je vpleten v proizvodnjo mleka ima prav tako pomirjujoč in miren vpliv na mati. Prolaktin se povečuje s spodbujevanjem sesanja. Bolj kot mati doji svojega dojenčka, več prolaktina se proizvaja in bolj materinsko se počuti. Zanimiva študija razkriva da ko so prolaktin vbrizgali v petelina je le ta postal podoben koklji ki vali jajca in je majhne piščančke zbiral pod svoja krila. Raziskovalci na živalih v divjini so pokazali da se bo mati med dojenjem borila do smrti če bi se kak vsiljivec skušal dotakniti njenega mladiča. Toda ko je odstavljen je mlada žival prepuščena da se bori sama zase. Ta hormon mati poveže z dojenčkom in povzroči da postane zelo materinska in zaščitniška.

Bioidentična terapija s hormoni

Dandanašnji veliko žensk uporablja bioidentične hormone (ne kemijsko HRT) da uravnovesi svoje hormone, da poveča pomanjkanje poželenja, da se počuti dobro in ustavlja staranje. Kaj so ti hormoni? To so isti hormoni katerih nivo se pri noseči ženski neverjetno poveča – [HGH \(rastni hormon\)](#), estrogeni, progesteroni ki se

stokratno povečajo in koristni testeseroni ki se povečajo za okoli dvajset odstotkov. Vsakokrat ko ženska postane noseča ima vse te koristi in blagoslovi se nadaljujejo skozi njeno življenje.

Progesteron

Prepričana sem da želite vedeti še za nekaj dodatnih plusov katere prejmete od progesterona ki takrat ko ste noseča poskoči za stokrat. Ne samo da vas varuje pred rakom na prsni, temveč vas varuje tudi pred s srcem povezanimi težavami in prav tako pospešuje delovanje in vzdrževanje možganov. Progesteron pomaga lajšati bojazni in depresije s tema da narašča vaša proizvodnje [GABA](#) (Gamma-aminobutirna kislina), nevronskega transporterja ki povzroča da se počutite mirne in sproščene. GABA je pogosto imenovana tudi 'povzročitelj spanja'!

Če vse to ni dovolj, progesteron prav tako izboljšuje imunski sistem, gradi kosti, izboljšuje sluh, ščiti pred boleznimi in zmanjšuje alergije, preobčutljivost črevesja, boleč [sindrom mehurja](#) in zadrževanje vode.¹⁰

Multipla skleroza (MS)

Prolaktin prav tako spodbuja spontano nastajanje myelina, maščobne substance ki ponovno izgrajuje zaščitni plašč okoli živčnih celic. Ta proces lahko popravi okvarjene živčne celice odgovorne za MS. Študija na [Hotchkissovem možganskem inštitutu](#) je primerjala breje in ne breje miši iste starostne skupine. Spoznali so da imajo breje miši dvakrat več celic ki proizvajajo myelin kot ne breje miši in tekom brejosti še naprej proizvajajo nove celice. To je še en razlog zakaj gre med nosečnostjo MS v slabljenje.¹¹

Diabetes

Diabetična mati ki svojega otroka doji potrebuje manj inzulina kot mati ki otroka hrani po steklenički.

Revmatoidni artritis (RA)

Pri petinsedemdeset odstotki žensk ki imajo RA gre med nosečnostjo ta bolezen v mirovanje.

Ohranjene smo čustveno

Kot smo se že naučile Bog daje pomirjujoče hormone doječim materam kar jim pomaga zniževati nivo stresa.

S tem da imamo otroke nas prav tako osvobaja pred vase usmerjenim življenjem. Preden smo imeli otroke smo imeli čas ko smo bili zaljubljeni vase. Nekateri mlajši ljudje si dnevno vzamejo vsaj pol ure da si nadenejo ličilo. Počakajte da pridejo otroci. Kmalu se naučijo to narediti v dveh minutah ali še manj!

Mi vsi smo nagnjeni k samopomilovanju in sebičnosti, toda medtem ko mi služimo otrokom oni naše mišljenje odstranijo iz nas samih. To je zdravo. Me se čustveno

10 Uzzi reiss and Yfat Reiss Gendell, „[The Natural Superwoman](#)“, strani 112-117

11 Dr Samuel Weiss in Dr V Wee Yaong, Hotchkiss brain institute

veliko bolje počutimo kadar skrbimo za druge. Pogosto ljudje ki so depresivni in polni samopomilovanja pridejo do mene. Spodbudim jih da razmišljajo o nečem kar lahko storijo za nekoga drugega. S tem da sem počela nekaj za nekoga drugega sem bila sama ozdravljena boleznimi ter usmerjenostjo svojega uma samo vase. Ponovno pridemo nazaj do večnega zakona katerega je dal Jezus: „Kdor bo skušal rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa ga bo izgubil, ga bo rešil.“ (Evangelij po Luku [17,33](#))

Opazovala sem ženske popolnoma prevzete z njihovimi težavami, strahovi in fobijami, toda ko so se poročile in so se pridružili otroci so kmalu pozabile vse njihovih majhne osebne težave. Kako čudovito da smo lahko ohranjene pred samo pomilovanjem, samo pritoževanjem, samovšečnostjo, samozadovoljstvom, samo razveseljevanjem, sebičnostjo, samo razvajanjem, domišljavostjo, trmoglavostjo, služenju samemu sebi, samo prevzetnostjo in vase usmerjenim življenjem. Ne obstaja večja osvoboditev!

Me se lahko radostimo da nas materinstvo osvobaja pred duševno slabostjo. Zavoljo otrok ne smemo pasti v čustveni stres. Me moramo biti močne in jemati pogum, se učiti samoobvladovanja in discipliniranega življenja. In kdo je blagoslovljen v tem. Ti in jaz.

Vedno sem prevzeta nad Drugim pismom Korinčanom [5,15](#). „Za vse pa je umrl zato, da tisti, ki živijo, ne bi živeli več zase, ampak za tistega, ki je zanje umrl in bil obujen.“ in prav tako z Evangelijem po Janezu [12,24](#) „Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu.“

Ohranjene smo duševno

Miselna zveza pisma v Prvem pismu Timoteju [2,13-15](#) je, da bomo rešeni pred prevaro. Verz 14 [NEB](#) (New English Bible) pravi: „Ni bil Adam tisti ki je zapeljal; ženska je bila tista ki je obrodila zapeljanost, padla v greh. Čeprav bo rešena skozi materinstvo...“ Več žensk ki se odmaknejo od namena za katerega so bile ustvarjene, bolj so nagnjene da bodo padle v zapeljanost. Sprejemanje materinstva nas ohranja v popolni Božji volji. Sprejemanje otrok – ravnanje nas ohranja hodeče v vsakem namenu za katerega smo bile ustvarjene.

Tisoče žena je bilo izvabljenih iz doma tako da humanisti in feministke skušajo najti svojo izpolnitev v njihovi karieri zunaj doma. Zavedene so bile da mislijo da je vzgajanje otrok manj pomembno opravilo, medtem ko je vse skupaj največje poslanstvo dano njim. Mnogo žensk po seminarju pride k meni in reče: „Hvala vam ker ste mi dala dovoljenje da sem to kar hočem biti!“

Bog ni naredil dveh Adamov da bi šla iz hiše in zapustila otroke. On je naredil Adama in Evo. On je načrtoval mamu da je v srcu doma ter sprejemna in vzgaja otroke.

Feministke so zavedle ženske da verjamejo da je materinstvo drugorazredno, čeprav so bile one same zavedene. One pravzaprav uničujejo ženskost. One

trdijo da lahko ženska svoj položaj najde samo v tem kar počne moški, medtem ko ženski ni potrebno početi tega kar počno moški da najde svojo vrednost. Ona najde svojo vrednost v Bogu ki jo je ustvaril da je – ženska! Dano ji je bilo čudovito darilo spočetja življenja, da raste v njenem trebuhu in da hrani, rodi in trenira to življenje.

Vsako novo življenje katerega ženska spočne je večna duša ki bo vedno živel.

Materinstvo je večna kariera in ne neko zemeljsko prizadevanje katero bo nekega dne pustila za seboj. Resnično, ko me sprejmemo materinstvo smo rešene pred prevaro.

NANCY CAMPBELL

p.s. Če imate pričevanje da ste tekom nosečnosti ozdravljena bolezn, hormonske neuravnovešenosti ali česarkoli drugega, bi rada to slišala od vas. Svoje pričevanje pošljite po elektronski pošti s priponko in vpisano zadevo: PRESERVED (ohranjena) na naslov nancy@aboverubies.org. Natipkajte samo en presledek med stavki.

Čas za smejanje

Vsi smo že slišali za frazo: „Smeh je najboljši zdravnik.“ To ni pregovor starih žen. Je znanstveno dokazan. Smejanje ščiti srce, sprošča telo, nas osvobaja stresa, sprošča endorfine in dviguje imunski sistem ki izboljšuje odpornost na bolezn. Slišati je kot da lahko opravimo z dozo smejanja, kajne? Moja mati mi je povedala o moškem za katerega je brala da so mu diagnosticirali rak. Odločil se je da če ima samo še tri tedne življenja, da jih bo naredil srečne. Prosil je ljudi da mu najdejo vse zabavne filme kar jih lahko najdejo. Tako se je smejal, da se je prismejal nazaj v zdravje! Mi poznamo rek: „Eno jabolko na dan odžene zdravnika stran,“ toda nedavno sem prebrala da „nas Dnevna doza smejanja obvaruje srčnega infarkta.“

Sledi nekaj od stotih zgodbic katere so poslali naše bralci o smešnih stvareh katere so se zgodile njihovim otrokom na njihovih domovih. Smejanje doma je nalezljivo – bolj kot kašel, prehlad in vročina. Spominjam se branja knjige na letalu med Los Angelesom in Novo Zelandijo. Nekateri pripetljaji si bili tako smešni da se nisem mogla zadržati in sem se na glas zasmejala. Ljudje okoli mene so se tudi pričeli smejati četudi niso vedeli čemu se smejim. Naj smeh napolni vaš dom. Nancy.

Bolje da pokličem mamo!

Ko sva bila z možem sva bila poročena okoli mesec dni sva pričela vabiti družine v najin dom na kosilo. Kot druga najstarejša iz družine dvanajstih sem bila glavna kuharica v najinem domu. Sedaj ko sem vse skušala narediti sama, sem odkrila popolnoma nov svet! Pogosto sem klicala mamo samo da 'preverim' glede tega ali onega recepta.

Ena od prvih družin katere smo povabili so bili dragi prijatelji iz cerkve. Bila sem v maniji da bi bilo zagotovo vse skuhano do popolnosti. Ali je bil zrezek preveč pečen? Kaj če je kruh na pol pečen? Ali naj bi ponovno predgrela pečico? Ker svoje matere s tolikimi klici nisem želela spraviti ob pamet sem preiskala internet da bi našla kakršenkoli podatek katerega sem potrebovala.

Kasneje tega večera, po večerji (da, zrezek je bil preveč pečen, toda 'srednje zapečeni' možje so bili več kot odpustljivi) je mati družine prosila ali nam lahko pokaže resnično zanimiv video katerega je videla na internetu. Michael je odhitel po prenosni računalnik in prva stvar katero je draga ženska videla ko ga je prižgala so bile nekatera zelo (skrajno) podrobna navodila kako speči PEČEN KROMPIR! Soba je izbruhnila v smeh in spremenila sem se v zelo temno rdečo barvo.

Mogoče bom prihodnjič preprosto poklicala svojo mati...

REBEKAH THOMAS, Foxborough, Massachusetts, ZDA

develiaspetto@gmail.com

Michael in Rebeka sta se poročila 21. februarja 2009 in decembra vneto pričakujeta nov dodatek njuni družini.

Dober prodajalec

Ko sva se poročila je moj mož prodajal opeke in medtem ko je spal jih je nekaj skušal prodati meni. Kasneje je imel službo v pisarni in je moral napisati mnogo pisem. Neke noči, ko je v postelji že napol v snu molil, je svojo molitev namesto z 'Amen' zaključil z 'Vaš vdani Martin Stolk.'

TIENKE STOLK, Boskoop, Nizozemska

tienke@stolk.it

Otroci Martina in Tienke so Jedidja (7), Arnon Esli (5), Sara Helene (3) in nov dojenček z rokom v oktobru 2009.

Bar s sokom

Moja triletna hčerka Cara je bila osupla ko me je videla dojeti novo dojenčico Katrino. Nekega dne, ko sva se pestovali in dojili, me je vprašala: „Mama, je to mleko?“ Po nekaj premišljevanja je vprašala: „In ali je na drugi strani grozdni sok?“

MICHELLE HOWE, Athens, Michigan, ZDA

howesthat@sbcglobal.net

Opazuj in moli

Ko je bil moj sin star okoli štiri leta je bil, preden se je pričelo cerkveno služenje, prijateljico v sobi za molitev. Medtem ko je molila je opazoval njeno hojo. Spencer

jo je ustavil da bi jo vprašal: „Zakaj moliš z odprtimi očmi?“ Da ga pomiri mu je rekla: „Torej... Biblija uči naj opazujemo in molimo.“ Potem je segla po njegovi roki in ga prosila: „Ali si želiš moliti z menoj?“ Usedel se je in odgovoril: „Ne hvala. Jaz bom samo gledal.“

CHARISSE DULANEY, Mount Airy, Severna Karolina, ZDA

risse_d@earthlink.net

Otroci Glenna in Charisse so Spencer (13), Brooklyn (11) in Alyssa (9).

Ukradene spodnjice!

Pred nekaj leti ko smo z mlajšimi otroci skupaj prebirali knjigo Geneze smo prišli do zgodbe ko se je Jakob preselil proč od Labana. Moja majhna deklica me je med branjem prekinila in z najbolj začudenim glasom vprašala: „Ali je Jakob svojemu tastu ukradel spodnjice?“ Pravkar sem brala Genezo (1. Mojzesovo knjigo) [31,20](#) „Jakob je ukanil Aramejca Labana tako, da mu ni dal slutiti, da hoče zbežati.“ (op. prev: ne vedoč-unawares <—> underwear-spodnjice)

SHERI HEPWORTH, Aubrun Hills, Michigan, ZDA

sheri_hepworth@hotmail.com

Otroci Davida in Sheri so David (26), Carmella (25), Tiffany (23), Katren (13), Caeley (11) in Samuel (9).

Mogočen mož hrabrosti

Bile je sredi noči. Ležala sem poleg svojega moža in dojila sedemnajst mesečnega dojenčka. Zunaj je zalajal pes in zbudil najino triletno hčerko v drugi sobi. Zajokala je: „Mami, pes laja“ ... spet in spet kot počno mali otroci. Nežno sem potrepnjala svojega moža po rami in rekla: „Dragi, pes laja in zbudil je Marianno.“

Takoj se je zbudil, odletel iz postelje in skočil z na široko odprtimi očmi v obrambni nogometni položaj pripravljen da prevzame svet, toda ni imel nobene ideje kaj naj bi sploh storil. Morala sem mu povedati kar sem mu pravkar rekla in odšel je potolažiti Marianno ter psu zapovedal tišino. Seveda, Marianna je končala z nama v postelji z na široko odprtimi očmi.

Še vedno z gromkim smehom uživamo kako hitro je poletel iz postelje da zgrabi svet brez da bi vedel zakaj!

STEPHANIE BLAIR, Winchester, Virginia, ZDA

tbramfan13@aol.com

Otroci Tima in Stephanie so Marah (15), Mikalya (10), Miranda (7), Marianna (3) in London (17 mesecev).

Jaz sem privezanka!

Ko smo se peljali nazaj iz Massachusettsa si je petletna Nadia odpela varnostni

pas na stolčku. Vsakokrat sem ji nekaj rekla, toda to je pogovor ki je presegel mero...

Mama: „Nadia! Ali si se ponovno odpela iz svojega stolčka?“

Nadia: „Pravkar ti pomagam da popraviš.“

Mama: „Nadia, kar naprej ti govorim da pusti pri miru. To ni igrača; to je zato da te varuje. Morala bom govoriti s policistom Powellom tako da se bo lahko pogovoril s teboj glede varnosti varnostnega pasu. Povedala mu bom da si neprivezanka.“

Nadia: „Toda mama, jaz sem samo preprosta privezanka!“ (op. prev: privezanka – ang. hooker - cipa)

SHANNON ZAICHENKO, Chesapeake, Virginia, ZDA

zaichenko@msn.com

Dmitri in Shannon sta blagoslovljena da imata Nadia (5) in Deema (2).

Mamino kuhanje potrebuje pomoč

Moj mož David pogosto otroke prosi da blagoslovijo obroke hrane. Ko je bil pred kratkim k molitvi pozvan najin štiriletnik se je Gospodu zelo iskreno zahvalil za tiste ki so 'popravili' hrano.

BECKY COMBS, Girard, Pennsylvania, ZDA

dcombsfamily@bellsouth.net

Otroci Davida in Becky so Erica (22), Andrew (13), Emily (9), Paul Isaac (4) in Caleb (4 mesece).

Popkovine

Moja najstarejša je bila stara dve leti in pol ko se je rodil njen majhen bratec. Bila je popolnoma navdušena nad njegovim štrcljem popkovine. Opazovala je kako je otemnel, otrdel v majhen temen izrastek in končno odpadel. Nekega večera je medtem ko je jedla pico z ogabnostjo pogledala njen košček pice. Ko je bila vprašana kaj je narobe je pokazala na črne olive in rekla: „Jaz tega ne jem!“ Nismo mogli razumeti njeno nenadno nenaklonjenost njej nekoč tako priljubljenega preliva vse dokler ni pojasnila – bila je prepričana da so to štrclji popkovine!

JULI MARCELLUS, Richmond, Virginia, ZDA

jfmarcellus@yahoo.com

Otroci Dwighta in Juli so Abby (8), Jack Grayson (5) in Kit (15 mesecev).

Napačna vodovodna napeljava!

Ko sem odšla v sobo za počitek je vstopil moj triletni sin. Ko je videl da nimam iste anatomije kot jo ima on, je nežno dal svojo roko na mojo nogo in rekel: „Že v redu mami, Jezus ti bo pomagal to popraviti!“

RENEE FURMAN, Buckley, Washington, ZDA

renee.furman@yahoo.com

David in Renee imata dva sinova: Taylor (14) in Zachary (11).

Janini vici

Tukaj je samo nekaj zabavnih stvari katere so rekli moji otroci...

Z svojimi petimi otroci starosti šest, štiri, dve in novorojenima dvojčkoma sem odšla po nakupih ko me ustavi ženska in reče: „Ko gledam vašo družino mi v trebuhu postane kar slabo,“ in k temu je moja hčerka dodala: „Steci v stranišče in to naredi tam!“

Svoje otroke šolam na domu in ko so me nekega dne v trgovini vprašali čemu niso otroci v šoli sem jim razložila da se šolajo na domu. „Oh“, je rekla ženska mežikajoč proti meni, „vi pa morate imeti odlično učiteljico,“ nakar ji moj sin odgovori, „Ne, ona je samo moja mami!“

Ko je moja petletna hčerka prišla v kuhinjo je rekla da strada. Odgovorila sem ji: „Jaz pa mislim da ne stradaš.“ Rekla je: „Da, stradam. Jezus je pojedel vso mojo hrano in popil vso mojo pijačo“ (Jezus dobesedno živi v njej!)

Kot pastor naše cerkve je moj mož imel novorojenega sina da bi zanj molil in ga blagoslovil. Pravkar je začel moliti, ko je moj triletnik precej glasno komentiral: „Ali se ta dojenček poskuša dojit na očetu ali kaj?“

Ko je prenehala gledati najini identični dvojčici je ženska vprašala mojega triletnega sina kako ju loči. „Oh, to je preprosto,“ je rekel, „ta ima nasmeh na obrazu in ta ga nima.!“

Da smo ju lahko ločili smo imeli okoli dvojčičinih nog verižici. Imeli smo zeleno na eni in rumeno na drugi. Na obisku je bila moja tašča in je komentirala kako lepo sta videti in potem je pričela spraševati: „Zakaj verižici nista iste barve? Ko je vprašanje slišal moj šestletnik je odgovoril: „Babica, to ni videti precej bistro.“ Hvala Bogu se je babica skupaj z nami smejala!

JANINE FERRIER, Arkona, Ontario, Kanada

ja9ferrier@yahoo.ca

Blagoslovi Jonathana in Janine so Kaleb (6), Lydia (5), Malachy (3) in Rachael in Rebecca (1).

Oprostite!

Z mojo afro-ameriško prijateljico sva najina dojenčka rodili približno ob istem času. Nekaj kasneje sva se odločili da greva v park na sprehod da uživava z najinima dojenčkoma in pustili sva da se malčki in predšolski otroci igrajo na igrišču v parku (takrat je bilo v Michiganu ledeno mrzlo). Marlene je imela oba dojenčka v dvojnem vozičku, jaz pa sem imela dva mlada malčka v drugem vozičku in okoli naju sva imela polno jato malčkov.

Starejši gospod je prišel okoli in Marlene vprašal isto staro vprašanje: „Ali so vsi vaši?“ Preden je lahko odgovorila je njen štiriletni sin zelo direktno rekel: „Samo črni, gospod.“

Ubogi mož je zardel in ostal brez besed!

KIMBERLY EDDY, Fostoria, Michigan, ZDA

kimberly@joyfulmomma.org

Martin in Kimberly sta radostna starša Ruth (16), Judah (14), Anastasia (12), Esther (11) in Isobel (10).

Možgani ali osuševanje (ang: brain or drain)

Ko je bil moj sin star okoli pet let smo sedeli pri jedilni mizi ko je nenadoma vprašal: „Čemu imamo možgane?“ Izbrala sem dovršeno zgodbo kako nas je Bog naredil posebne s posebnimi deli za posebna opravila in kako nam možgani ne pomagajo samo misliti, temveč da počnemo vse zabavne stvari katere radi počnemo kot je smejanje, skakanje – in tako naprej. Moj sin me je nekako začudeno pogledal in rekel: „Mami jaz sem spraševal o BRAINS! (op. prev.: možganih) Teh stvareh v katerih je voda in teče v obcestnem jarku (ang: drain).“

ROBYN CARTON, Brisbane, Queensland, Avstralija

grskcarton@ourbrisbane.com

Otroka Geoffa in Robyn sta Sam (15) in Katie (13).

Luknja v avtomobilu!

Na obisku je bila moja mama katero otroci kličejo Mia. Ko je odhajala je odprla sončno streho njenega avtomobila. Kmalu zatem je prišla moja tašča in moja hčerka je prepričano rekla: „Mia ima luknjo v njenem avtomobilu. Morala bi jo popraviti.“

DEBRA WALLASE, Rochester, New York, ZDA

debrawallace@gmail.com

Jason in Sebra sta blagoslovljena z Matthew (6), Christian (5), Melody (3) in Caleb (7 mesecev). Matthew in Christian sta posvojena in zaradi spontanega splava sta tri izgubila.

Kdo je resničen?

Z Benom sva bila skupaj v kuhinji. On je pral posodo in jaz sem pekla zadnjo palačinko. Trije ali štirje otroci so za mizo jedli ko je Ben, ki vedno skuša najti 'zakonito' pot za šaljenje, rekel svoji majhni sestri: „Liz ali si že kdaj slišala zgodbo o tem kako je Ben naredil duplikat? Jaz sem njegov duplikat.“

Liz, ki je bila že tolikokrat osmešena je odgovorila: „Sedaj VEM da je to izmišljena zgodba.“

Den je rekel: „Ne, resnično. Jaz sem Benov duplikat. Jaz opravi vse delo medtem ko pravi Ben cel dan bere knjige.“ To nas je vse spodbudilo. Abby je rekla: „Jaz sem Abbyjin duplikat. Prava Abby je v postelji.“

Jaz sem rekla: „Jaz sem mamin duplikat. Resnična mami je zunaj na sprehodu po [Appalaški poti](#) z vsemi resničnimi otroci.

Še naprej smo nadaljevali z našimi idejami kaj naše 'resnične' osebe počno medtem ko 'duplikati' ostajajo doma in opravljajo delo. Toda ta zabavna sprememba je zame postala blagoslov ko je Ben rekel: „Toda ko je čas za molitveno srečanje vse 'resnične' osebe pridejo nazaj in gredo na molitveno srečanje.“

CATHY NEWTON, Lunenburg, Ontario, Kanada

keeper_at_home1986@yahoo.com

Otroci Toma in Cath so Natanael (21), Josiah (19), Sarah (17), Elijah (14), Benjamin (13), Abigail (10), Elizabeth (6), John (4), Timothy (3) in Samuel (14 mesecev).

Povedano direktno

Medtem ko smo bili z mojimi sorodniki v avtomobilu na poti v živalski vrt smo se pogovarjali o novem prijatelju mojega triletnega Tya z imenom Westin. Moja tašča je rekla: „Ty, to je krasno da si si naredil novega prijatelja.“ Ty je odgovoril: „Ne, nisem ga jaz naredil. Bog ga je naredil!“

TRACIE DELICH, Brooklyn Center, Minnesota, ZDA

lucasandtracie@hotmail.com

Blagoslovi Lucasa in Tracie so Ty (4), Clay (3) in Blake (1).

Uboga kredenca

Nekega večera ko je bil Jenny star okoli šest mesecev sem jo dala na tla in povedala trinajstletnemu Mattu naj pazi nanjo medtem ko bom zlikala obleko. Zaslišala sem zamolkel udarec in Jenny se je pričela jokati.

„Kaj se je zgodilo?“ sem rekla.

„Padla je in se je udarila v glavo,“ je odgovoril Matt.

„Torej, naredi nekaj,“ sem rekla zaposlena s šivanjem. „Pogradi jo tam kjer se je udarila.“ Jenny je še naprej jokala. Obrnila sem se okoli in tam je Jenny zapuščena jokajoč sedela na tleh medtem ko je bil Matt na svojih kolenih in iskreno drgnil rob kredence.

„Matt, KAJ počneš?“

„Ti si REKLA: Drgni kjer se je udarila.“ Bil je resen.

DORCAS SMUCKER, Harrisburg, Oregon, ZDA

dorcassmucker@gmail.com

Otroci Paula in Dorcas so Matt (23), Amy (20), Emily (18), Ben (15), Steven (14) in Jenny (10).

Žaba v mojem grlu

Prijatelj najinega petletnega sina mu je rekel: „Žabo imam v svojem grlu.“ Moj sin še nikoli ni slišal tega izraza in je prosil če lahko vidi. Matthew je odprl usta tako da bi lahko pogledal. Kasneje mi je Brock povedal: „Tam je bila resnično žaba, ker je smrdelo kot žaba!“

SHERRI WIEBE, Moorefield, Ontario, Kanada

jmrc@cyg.net

Otroci Jacka in Sherrie so Destiney (12), Brock (10), Madison (7) in Carter (4).

Hrana v puščavi

Ko je bila Julija v prvem razredu sem ji dala standardizirane teste da bi videla kako ji gre v šoli. Eno od vprašanj je bilo: „Kje bi najbolj verjetno našel hrano?“ Poleg pa so bile predstavljene tri sličice: ocean, hribi in puščava. Označila je 'puščavo' in potem ko smo naše teste poslali nazaj sem jo o tem povprašala. Odgovorila je: „Bog je vse tiste Izraelce hranil v puščavi tako da tam lahko dobiš dovolj hrane!“

LAURA PALACIOS, Southlake, Texas, ZDA

laurapalacios@netzero.net

Otroci Ernesta in Laure so Emily (11), Julia (9) in Joseph (8).

Babičini kozarci

Ko sem svojo najstarejšo hčerko učila brati se je trudila da bi razumela osnovne pojme o glasovih, čeprav se jih je obupno želela naučiti. Končno, po obisku pri mojih sorodnikih mi je povedala da je ugotovila kaj je narobe: „Mama, vem v čem je problem. Nimam nobenih bralnih kozarcev kot jih ima babica!“

KIMBERLY EDDY, Fostoria, Michigan, ZDA

kimberly@joyfulmomma.org

Slika: Martin in Kimberly sta radostna starša Ruth (16), Judah (14), Anastasia (12), Esther (11) in Isobel (10).

Pozabljeno umivanje zob!

Pred nekaj leti je bilo na novicah ob šestih zjutraj poziv za vrnitev zobnih past. Očitno so zobne paste določenih proizvajalcev mogoče lahko v sebi imele nevarne kemikalije, kar bi bilo lahko nevarno ali celo usodno za potrošnike. Navedli so celo spletno stran kjer so bile našteje blagovne znamke in veliko

številka da lahko vsakogar preveri svojo zobno pasto.

Moj mož je najinim otrokom svetoval naj najdejo in prinesejo svoje zobne paste iz svojih kopalnic in jih prinesejo k njemu da jih bo lahko glede na spletno stran preveril. Najini dve hčerki sta se hitro odzvali z njunima pastama, katerima je ne tako hitro sledil njun brat Austin.

Ko je moj mož na računalnik tipkal da preveri varnost prve paste je Austin svojo položil na mizo poleg tipkovnice in rekel: „Tukaj je moja zobna pasta ati. Hmm, ati, ali te ta pasta te lahko ubije?“ Nakar je moj mož odgovoril: „Da sin, to je možno.“

Prestrašen in brez razmišljanja je Austin hitro odgovoril z velikim olajšanjem: „Dobro, potem je to dobra stvar da si svojih zob ne čistim vsak dan!“

TINA BLESSITT, London, Kentucky, ZDA

blessitts@yahoo.com

Otroci Alana in Tine so Aaron (22), Ashley (18), Ally (15) in Austin (13).

Živčnost

Pred štirimi leti smo odšli na družinske počitnice v Marlborough Sounds na Novi Zelandiji. Večino časa je bilo hladno in deževno. Ko smo končno našli primerno mesto smo skočili vanj da bi plavali. Bena je hitro zeblo in pričel se je tresti. Še vedno se smejimo ko se spomnimo kako je vprašal: „Mama, zakaj se moja usta kar naprej odpirajo in zapirajo?“

BRONWYN KERR, Marlborough, Nova Zelandija

bronwyn@paradice.net.cz

Otroci Davida in Bronwyn so Ben (8), Sam (5) in Jamie (3).

Oče ne bo pozabil

V avtomobil sem naložila štiri otroke in se po obvozu in enosmernem prometu peljala do mestne knjižnice. Parkirali smo in ko sem Benamina dvignila iz njegovega otroškega sedeža sem zaznala sladek maslen vonj otroškega kakca ki se je priplazil za njegov hrbet.

V pehanju zapuščanja hiše sem ga pozabila zaviti v dodatno zunanje oblačilo. Obrisala sem ga kolikor sem ga uspela in se prepričevala da nihče ne bo videl njegove zapacane obleke saj ga bom imela v oprtu preko rame. Odšla sem na stran potnikov da ven spustim še ostale otroke in vprašala: „Kje je torba za v knjižnico?“ Ugotovitev da je še vedno doma pri vratih me je zadela! Brez naših knjig katere je potrebno vrniti je bilo brez pomena nadaljevati.

S svojo obljubo da se bomo odpeljali domov, vzeli torbo in prišli takoj nazaj smo se ponovno pripeli. Medtem ko smo avto odpeljali iz parkirnega prostora se je oglasil mlad glas iz zadnjih sedežev: „Kajne da oče nikoli ne bi pozabil torbo za knjižnico?“

KRISTIN SHOCKLEY, Salisbury, Maryland, ZDA

two_pogs@verizon.net

Otroci Briana in Kristin so Gavin (6), Maddie (4), Owen (2) in Benjamin (8 mesecev).

Kateri Miami?

Štiriletna Madelynn potem ko je slišala o spremembi načrtov...

Mami: „Oče te bo takrat odpeljal v Miami na tvoj zdravniški pregled.“

Oče: „Tako je bučka, odpeljal te bom v Miami.“

Madelynn: „Tako... ali bomo šli k tvoji mami ali mamini mami?“

MICHELLE SMITH, Naples, Florida, ZDA

mickeyade@embarqmail.com

Glenn in Michelle sta poročena petnajst let in tukaj na zemlji blagoslovljena s tremi otroci: Madelynn (10), Jacob (8) in Graham (3), tremi v nebesi in tega avgusta 2009 pričakujeta še en blagoslov, dojenčico z imenom Claire.

Zaščitniški mož

Z možem sva iz najinega medenega meseca prispela domov v najin majhen šolski apartma. Čudovita poročna darila so bila lepo razmeščena po kuhinjskem pultu. Kuhala sem kosilo ko je krznena majhna miška hitela čez pult. Zavpila sem. Moj mož, zaščitnik samic je zagrabil svojo zračno puško in razglasil: „Pojdi nazaj, dobil jo bom.“ Ko sem stekla je nameril puško in sledil miški čez kuhinjski pult. Končno sem zavpila: „Ne, najina poročna darila!“ Na srečo je to mojega moža dovolj dolgo zamotilo da je miška ušla in moja čudovita poročna darila so bila še vedno v enem kosu. Še vedno navdušen nad svojo prvo 'zaščitniško' dolžnostjo moža je izjavil: „Skoraj bi jo dobil!“

MELISSA SCHULTZ, Fort Collins, Kolorado

missaann628@yahoo.com

Otroci Johna in Melisse so: Christopher (5), Lily (2) in Dalton (2 meseca).

Pomešani roki!

Nekega popoldneva sem se ukvarjala (s še enim strojem) umazanega perila ko je štiriletni Max prišel k vratom pralnice in vprašal: „Mami ali lahko naredim nekaj pudinga za nocojšnji večerni posladek?“ (Takrat je bil star štiri ali pet let).

Rahlo vznemirjena sem rekla: „Ne ta trenutek Max. Sem rahlo zaposlena.“ Z njegovo običajno vztrajnostjo je odgovoril: „Toda dobil bom enega od bratov da mi pomaga.“ (to je pomenilo enega od treh starejših bratov starosti od sedem do dvanajst let).

Dobro, sem si mislila, je že novačil Brendana ali Scotta. Ni težav! „Da, Max. Lahko

narediš enega če ti bo tvoj brat pomagal. Pazi da boš sledil navodilom.“

„Bova, mami,“ je bil njegov ščebetav odgovor. Počakal je name da sem segla in mu podala škatlo s pudingom kar sem storila s trenutkom prebliska kako je že odrasel.

Obrnila sem se nazaj k ogromni grmadi oblek ki se mi je posmehovala iz sušilnega stroja in vrnil se je v kuhinjo z izbranim pudingom v roki.

Za trenutek je med zlaganjem nogavic in spodnjega perila... in še več nogavic in spodnjega perila vladal mir. Iz kuhinje je bilo slišati šepetanje, potem se je Max vrnil v pralnico s posodo. „Ali naj uporabimo to?“

Bežno sem preko svoje rame pogledala in prikimala v pritrdjevanju. „Da, ta bo verjetno prave velikosti.“ Veselo se je nasmehnil in se vrnil v kuhinjo.

Po še nekaj tišine in potem nekaj šepetanja se je Max vrnil k vratom. „Mami ali naj za umešanje pudinga uporabiva mešalnik?“ V svoji roki je imel ročni mešalnik. Za trenutek je mojo glavo pretresla misel o masi za puding razlite po vsej kuhinji. Z glavo sem odkimala. „Ne, dragi, zmešajte na roko. Trajalo bo samo dobro minuto. Puding se hitro zmeša.“

Zaključila sem s kupom perila, pobrala koš in odšla v svojo kuhinjo. Visoko na pultu sta sedela moja dva najmlajša sinova starosti pet in sedem let in mešala posodo s pudingom 'na roke.'

Preden sem karkoli lahko vprašala sem samo nemočno gledala. „Max... kaj počneta?“ Nedolžna kot sta lahko sta me pogledala s svojimi velikimi zeleno rjavimi očmi in se nasmehnila: „Mami, rekla si mi naj zmešava z roko.“

Obupano sem stresla svojo glavo in svoje oči povzdignila k nebesom. Nenadoma mi je prišlo na misel in sem vprašala: „Max... ali si si opral svoje roke?“ Prikrit pogled med obema mi je povedal vse kar sem želela vedeti in zapomnila sem si da bom poleg večerje naredila drug posladek.

MISH BESHORE, Fleetwood, Pennsylvania, ZDA

mishbloom@hotmail.com

Otroci Jasona in Mish so Scott (13), Brendan (12), Lucas (8) in Max (7).

Molitev za Costco

Thad rad moli s slastjo in zadovoljstvom! Občasno smo morali prekiniti njegove dolge molitve med našim družinskim časom za slavljenje. Pred kratkim smo bili rahlo zbegani čemu tako zvesto moli za 'misijonarje pri Costco', veliki blagovni hiši. „Prosim daj jim moč in pomagaj jim da bodo poslušni,“ je molil skoraj vsak dan. Večji otroci so takrat odprli svoje oči in se drug drugemu nasmehnilo ter se mu hihitali. Bog je moral na njegovo majhno srce položiti nekaj posebnega za ljudi pri Costco.

Nekega dne ko so se otroci igrali z zemljevidom sveta nad našo kuhinjsko mizo je nekdo rekel da je našel Mehiko. „Tam je! Tam je Costco!“ je Thad ponosno izjavil.

Nenadoma je vse imelo smisel, še posebej ker jim je nekaj tednov prej moj mož pripovedoval o stopnjevanju preganjanja proti vernikom v Mehiki... ali naj rečem v Costco!

MELODY TEN KLEY, Portland, Oregon, ZDA

mtkenley@juno.com

Otroci Shona in Melody so: Clara (10), Timothy (8), Audrey (6), Thad (4) in Caleb (20 mesecev).

Razkrita prevara

Odrasla sem v slabem posvetnem domu z dvema bratoma v Birminghamu, Michigan (1959-1975). Bila sem zelo nezadovoljna s idejami s katerimi sem zrastle – da je vsak in vse prišlo iz nič in da je vse nastalo po naključju.

Pri trinajstih letih sem bila izpostavljena New Age gibanju in tem napačnim učenjem sledila do starosti skoraj osemindvajsetih let. Takoj po dopolnitvi petnajstih let sem zapustila dom in tri leta živela na Havajih v ašramih (skupnostih ljudi ki sledijo jogi in vzhodnjaškim religijam). Potem sem dve leti živela v Indiji in sledila gurujem. Od dvajsetega do osemindvajsetega leta sem si prizadevala za tem kar sem mislila da je dobro življenje, uživala v športu in potovanju, zime preživljala v Aspenju z zimskimi športi in poleti srfala v Hood Riverju v državi Oregon in na Maui na Havajih. Med obiskom babice novembra 1987 v Teksasu sta me dva mormonska misijonarja povabila da pridem in slišim njihovo predstavitev. Ker sem želela biti poučena o njihovi veri sem pred razgovorom odšla v krščansko knjigarno na ulici Corpus Christi da raziščem njihova učenja. Še nikoli doslej nisem bila v krščanski knjigarni zato sem zaprosila za pomoč in vodena sem bila do kulturnega oddelka. Končala sem s celodnevnim branjem šest dni zapovrstjo. Pričela sem s knjigo mormonov in nadaljevala s knjigami o New Age in potem končala z *Eksplozijo kultov* Davida Hunta. Naučila sem se da je vse kar sem doslej verjela laž.

Osebjem v knjigarni je vedelo da nisem vernica in zagotovo so zame molili. Veselo so mi dovolili da sem sedela in brala v njihovi trgovini šest zaporednih dni. Šesti dan sem prišla do vere v Jezusa Kristusa, prav tam v knjigarni in kupila sem si svojo prvo Biblijo. Prav tako sem rekla Gospodu: „Svojo novo vero bom delila namesto da bi jo obdržala skrito.“

Srečala sem dva mlada [LDS](#) misijonarja (op. prev.: Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni - mormona) in jima povedala da morata prebrati te knjige v knjigarni ki njihov mormonizem razlagajo iz bibličnega stališča. Nista bila zainteresirana.

Odpeljala sem se domov v Aspen v Kolorado jokajoč za radostjo iskanja resnice in objokovala svojih osemindvajset zapravljenih let. Kasneje sem spoznala v Pismu Rimljanom [8,28](#) „Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k

dobremu..., namreč njim, ki so bili poklicani po Njegovem načrtu.“

Gospod je mojo slabo preteklost uporabil da mi naloži breme za izgubljene, še posebno da dosežem te najbolj nedosegljive v Indiji in jugovzhodni Aziji. Oni niso 'tisti ubogi ljudje tam,' oni so moji ljudje, ker sem tudi jaz verjela kar oni verjamejo in nekoč živela tako kot oni živijo.

Ko sem prispela v Aspen, sem našla cerkev in bila krščena. Ko sem prišla do vere se je moj pogled na svet pričel spreminjati, toda imela sem še vedno iste prijatelje in isti življenjski slog. Dve leti kasneje sem hodila na zmenke z nevernikom, padla v greh, spočela in prejela ljubeče svetovanje v kriznem centru za nosečnice. Shawn se je rodil avgusta 1990. Pokesala sem se svojega greha in pričela živeti za Gospoda in svojega sina. Moja cerkev (Island Hope of Pea, Maui) mi je pomagala in moji krščanski prijatelji so bili moja družina.

Leta 1991 sem pričela z branjem Above Rubies in to je moje mišljenje popolnoma obrnilo in bilo popolnoma življenje spreminjajoče. Pomislila sem: „Čemu ničesar od tega ne učijo v cerkvah?“

Ko je bil Shawn star šestnajst mesecev sem se preselila nazaj v Aspen; Havaji so predragi za ubogo samsko mati. Ko je bil Shawn star pet let sem se preselila v Kolorado Springs tako da je lahko odrasel v normalnem mestu in ne v zimskem letovišču in lahko sem imela boljšo podporo za šolanje na domu. Svojega prvega srečanja Above Rubies sem se udeležila novembra 1996. Bilo je nebeško. Zadnji dan srečanja je Nancy vprašala če kdo potrebuje molitev in prišla sem naprej. Molila je da me Bog blagoslovi z Bogaboječim možem z očetovskim srcem in zagotovi očeta za Shawna. Ko je molila sem imela malo vere zato ker sem Boga prosila za to že sedem let in do sedaj sem bila že zelo brez poguma.

Pet dni kasneje je bila molitev uslišana. Tekom kosila na prijateljičinem domu sem Po Božji previdnosti srečala Spika. Sprva se nisem nameravala udeležiti, toda gostiteljica me je povlekla naprej ko sem se ustavila da ji nekaj oddam. Spike je bil vpleten v kreacijsko znanstveno evangeliziranje kar je bilo blizu mojemu srcu. Dvorila sva si v čistosti, se poročila, Spike je posvojil Shawna in je bil vedno skrben oče. Gospod mi je dal venec namesto pepela, olje veselja namesto žalovanja (Izaija [61,3](#)).

Skupaj imava sina (Thaddeus, sedaj starega skoraj deset let) in tri spontane splave. Menopavza je prišla zgodaj, pri triinštiridesetih. Imava čudovitih enajst let zakona. Shad je maturiral s šolanjem na domu in je star devetnajst let in služi Gospodu pri [Gospel for Asia](#) v Dallasu v Teksasu. Pravkar je zaključil enoletno šolanje apostolstva in se je sedaj s polnim delovnim časom pridružil osebju.

Do danes sem se udeležila osem Above Rubies srečanj (doslej!) Če boste odšle na seminar boste dobile najbolj čudovite prijateljice. Prav tako smo imeli super zabavo ko smo bili pred tremi leti prostovoljci v Campbellovi hiši.

TERI PSARRIS, Gig Harbor, Washington, ZDA (selijo se v Dallas, Teksas)
teripsarris@gmail.com

Teri je lokalna prostovoljka za Gospel of Asia in rada deli sporočilo v majhnih skupnostih in cerkvah. Terijin mož Spike je bivši inženir v ameriškem vojaškem vesoljskem programu – v ta program je vstopil kot ateist in privrženec evolucije in ven prišel kot privrženec kreacije sveta in kristjan. Že petnajst let je zagovornik dokazov da je Bog ustvaril vesolje. Above Rubies bralci lahko gledajo njegov DVD o kreaciji in astronomiji brezplačno na strani: <http://www.creationastronomy.com/aboverubies/>

Milost

Danes...

se je pojavila nova zora. Sonce je vstalo v svoji osupljivi polnosti. Ščebetanje rdečega kardinalčka je izbruhnilo oznanjujoč namig od Boga predpisane izjave od začetkov časov -

Še en dan!

Vanj se zbudimo, dihamo...

To je milost!

Včeraj...

smo se borili z našo slabostjo, v borbi z našo voljo in Njegovo, bojevanje mesa in duha. Borili smo se z našo lastno sebičnostjo in mogoče smo izgubili. Ostra izgovorjena beseda, stara poškodba ali rana prinesena na svetlo in neprijazen dvom je izzival naša srca. Napačna nagnjenja so pokazala svoje ostudne glave. Nepotrpežljivost in razdražljivost sta vijugali svojo pot v našega duha in nevidno sta ukradla radost stvarnosti. Oblak teže je prišel nad nas, grozno nepremagljiv in bili smo celo obupani. Bojevali smo se z bolečim telesom, kljuvajočim glavobolom, vztrajno bolečino kronične bolezni in celo preprostim prehladom. Trpeli smo zaradi hladnega zakona in zdelo se je da je osamljenost naš edini tovariš. Mučili smo se z vročičnimi otroci, trmastim sinom ali hčerko. Bojevali smo se z uničujočimi sanjami, dozdevno neskončnimi črnimi luknjami odvisnosti in mislili smo da tega ne bomo mogli več prenašati.

Vendarle pride noč...

in z njo nekdanji prikaz veličastva, svetlikajočega sijaja in opomnjeni smo na vsevednega Edinega ki poganja te svetlikajoče čudeže po nebu in jih vse kliče po imenu.

To jutro...

smo prišli ponovno in pokleknili ali preprosto odkolovratili iz naše spalnice v kuhinjo, dvignili svoj glas in mu povedali VSE.

Edini, starodavni 'JAZ SEM' ki je namestil planete in zavrtel galaksije v vesolje s veliko natančnostjo, On ki vse drži z močjo Svoje besede, naš Odrešenik, ki nas je poklical po imenu in nagnil svoje uho in prisluhnil našemu joku!

To je milost!

~Kate Marchiniak~

Hiša življenja

„Nihče doslej ni vlomil v 'hišo življenja' ne da bi bil nedolžen ali nekaznovan. V trenutku ko se zgodi spočetje, tisti trenutek je tam življenje; in ne glede ali zločin zgodi v šestih urah, šestih tednih ali šestih mesecih, greh ima v vseh primerih enako ogromnost. Umor je v nakani, ne v samem dejanju. Kadar se želite sami znebiti malega življenja če je le mogoče sta zagrešili umor tako gotovo kot če bi umorjen otrok mrtev ležal v vaših rokah.

Iz knjige „[Kaj bi mlada žena morala vedeti](#)“ avtorice Emma, F. Angell Drake, M.D.

Ozdravljeno srce in možgani

Sončnega popoldneva konec meseca marca smo na telefonski tajnici prejeli nepričakovano sporočilo. Prijazen glas na drugi strani nam je povedal da kliče zato da nam pove o otroku ki potrebuje stalno družino – dveletni deklici s posebnimi potrebami po imenu Ongie.

Medtem ko sva poslušala sta najini srca poskočili. S svojim možem sva nekoč upala da bova posvojila otroka ali skupino bratov ali sestic s posebnimi potrebami, toda sedaj sva bila v postopku da postaneva rejnika in nekaj tednov proč od tega da prejmeva najino licenco. Mogoče bi lahko posvojila in potem uredila rejniško oskrbo ker najin končni cilj rejniške oskrbe je bila pravzaprav posvojitev. Molila sva za Ongie in se odločila da tega telefonskega klica ne moreva prezreti.

Naslednja stvar ki se je zgodila se je tako jasno spomnim, kot bi se zgodila včeraj. Sedela sem za računalniško mizo z vročo telefonsko slušalko v pri svojem levem očesu in pisalom v svoji desni roki. Ongiejin sveže natisnjena biografija je ležala pred menoj. Zadržala sem dih ko sem čakala da zaslišim zvok socialne delavke. Ko je govorila sem si zapisala besede katere se bodo za vedno vtisnile v moj spomin. [stisnjeni možgani](#) in [schizencephaly](#). Prva je poškodba lobanje in drugo je razpoka v možganih. Besede opisujoč zanemarjanje pred in po porodno so naskočile moja ušesa. Naslikana je bila slika otroka ki se bo v svojem življenju soočil z mnogimi ovirami katere verjetno nikoli ne bo premagal. Preprosto vedela sem da obstaja nekaj boljšega za tega dragocenega otroka.

Naslednji mesec je bil vihar aktivnosti. Pričela sva v veri, verujoč da bo Ongie najina hčerka. Potrebni je bilo nekaj preiskav, nekaj obiskov, nekaj osnutkov načrtov in izrečenih molitev. Naučila sem se vsega kar sem lahko o nevrološkem razvoju in pripadajočimi stvarmi. 26. aprila 2007, na deseto obletnico najine poroke sva bila uradno izbrana kot stalna družina za malo Ongie. Natančno teden

dni kasneje je bila najina čudovita hčerka doma.

Četudi sva Ongie prej nekajkrat obiskala na njenem rejniškem domu še nikoli ni bila v najinem domu. Predstavljajte si ga greste na izlet z vašimi novimi prijatelji in zaspite v avtomobilu. Ko se zbudite se najdete na kraju ki ga še nikoli niste videli na domu kjer ni nič vam znanega. Povedo vam da so ti prijatelji sedaj vaša nova družina. Resnično ne veste kaj pomeni družina ker se je v vašem življenju tako pogosto menjala. Vaša nova družina pojasnjuje da je to tuje mesto z nepoznanimi znaki, vonji in zvoki vaš dom. Ali si želite ostati? Se počutite mirni? Ta huda izkušnja je bila zastrašujoča za najino majhno deklico.

Strah za Ongie ni bil nič novega. Njeni strahovi so se nenehno odražali skozi jezo medtem ko je bila v rejniški oskrbi. Opozorjena sva bila na nasilno besnenje katero lahko pride iz tega drobnega telesa. Prav tako sva bila opozorjena da ima Ongie zaradi [schizencephaly](#) zelo malo vpliva na svoja čustva. To ni bila edina stvar na katero sva bila pripravljena. Ongiejine možganske nenormalnosti so se odražale skozi celoto motoričnih zamud, težavami z ravnotežjem in vidno šibkostjo. Medtem ko najina hčerka ni bila videti tako zelo nemočna kot otrok katerega so nama opisali, sva videla očitne znake njene nevrološke nenormalnosti. Prav tako sva verjela da Ongie kaže znake globokih duševnih in čustvenih ran, katere se bodo če ne bodo zaceljene gnojile in ovirale da bi v obilju živela njeno življenje.

V Evangeliju po Janezu [10,10](#) je Jezus rekel da da je prišel zato da bi imeli življenje in tega imeli v izobilju. Scott in jaz sva verjela da nama je bila Ongie dana da doživiva življenje v obilju. Taka sva pričela Ongie govoriti Božjo resnico skozi pesmi, Pisma in molitev. Prav tako sva uporabljala zdravo prehranjevanje, glasbo, svež zrak, umetnost, knjige in telovadbo. Skupaj s temi stvarmi sva dala Ongie vzgojo katero je kot dojenček pogrešala. Kopala sva jo, oblačila, ljubkovala, pestovala in pomirjala. Tako čudovito kot se vse to lahko sliši so bili tedni ki so sledili Ongiejini vrnitvi domov najbolj izzivajoči kar sem jih lahko doživela. Božja ljubezen je bila Ongie nova in zato ji je ni bilo lahko sprejeti. Postalo je zelo očitno da bodo največje bitke pred nami duhovne. Kot rezultat sva se zelo zanašala na Boga da preživi in potapljala najinega novega otroka v molitvi.

Čas je tekkel naprej, Ongie se je ustalila in pričela delati spremembe ki se nikjer drugje niso pojavile. Prve spremembe ki so se pojavile so bile čustvene. Ongie je počasi popuščala z jezo in pričela sprejemati najino ljubezen. Ob času ko je bila Ongiejina posvojitev dokončna je bila Ongie z nama tri mesece in je že bila nova stvaritev. Vodena sva bila da ji ime spremeniva v Abigailo, kar pomeni 'Radost mojega očeta'. Točno to je najina hčerka postala; radost njenim staršem in vsem ki jo srečajo.

Vsak mesec je prinesel novo rast. Kot je Abby pridobila nadzor nad njenimi čustvi je prav tako dobila nadzor nad fizično in duševno močjo. Videti je bilo da je bila več stvari s katerimi sva imela opravka glede preteklosti najinega otroka kot pa z nevrologijo. Odločil sem se da povprašam našega pediatra ki je izjavil da bo sledila [MRI](#) ki bo razjasnila stvari.

MRI je bila marca 2009 skoraj dve leti kasneje kot sva prvič slišala o Abby. Ko sem položila hčerkinu umirjeno telo na bolniška nosila na koleščkih sem izrekla tiho molitev za njeno varnost in za dober novice ki bodo sledile. Potem sva s Scottom odšla v čakalnico kjer sva nadaljevala z molitvijo. Nekako na polovici našega čakanja je zdravnica ki je nadzorovala MRI prišla da se pogovori z nama. Moje srce je pričelo hitreje biti, toda ko je pričela govoriti sem bila opomnjena na Božjo moč. Zdravnica je spraševala o Abbyjinem stanju in priznala da ne more najti tega kar je iskala.

Očitno zapisi o Abbyjini zadnji MRI še niso prispeli in zdravnica je bila zmedena nad tem kar je videla. Po svojih najboljših močeh sem se trudila pojasniti stanje njene [schizencephaly](#) in prav tako vse ostalo kar sem vedela o njenih možganih. Zdravnica je odšla proč osupla.

Naslednjih sedem dni je počasi minevalo. Misli o MRI so tekle skozi moje misli ko sem sedela na stolu pred sestankom. Željno sem pričakovala to srečanje ter se spraševala kakšni bodo rezultati. Ko se je pediatrinja usedla, se nasmehnila je rekla: „Dobro, to je zelo zanimivo.“

Resnično je bilo. [Schizencephaly](#) in [stisnjeni možgani](#) niso bili najdeni na Abbyjinem MRI. Sledil je navdušen pogovor med nama. Končno je zdravnica priznala: „Mi verjamemo v Boga ki zdravi.“

V naših molitvah sva prosila za ozdravljenje Abbyjinega srca in da bi njeni mali možgani delovali kar najbolje. Iskreno povedano nikoli nisem verjela da bo prejela fizično ozdravljenje kot ga je. To je pri Gospodu čudovita stvar. On nas rad preseneča z več kot mi lahko prosimo ali si predstavljamo!

TEREASA MANSFIELD, Beamsville, Ontario, Kanada
teresa.mansfield@gmail.com

Blagoslovi Scota in Terease so Gabriel (8), Abby (4) in Sam (3).

Tereasin blog je na strani senoritaincanada.blogspot.com

Ali imate mir z Bogom

Najpomembnejša stvar na tem svetu je, da imate mir z Bogom, vašim Stvarnikom in Odrešenikom.

Miru ne morete imeti, dokler je greh v vašem življenju. Bog je oddvojen od greha in da bi bil pravičen do Sebe je moral On obsoditi greh. Toda On ljubi grešnike. On je poslal Svojega edinega ljubljene Sina, Gospoda Jezus Kristusa, da umre za tvoje grehe in da namesto tebe prevzame sodbo za tvoje grehe nase. Pismo Rimljanom [5,8](#) pravi: „Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.“

Spoznaj in priznaj svoj greh. Zahvali se Jezusu, ker je umrl zate. On je čisto, neomadeževano Božje Jagnje, ki je prelilo svojo dragoceno kri v odkupitev naših grehov. Pismo Hebrejcem [9,22](#) (CHR) pravi: „brez prelitja krvi se ne zgodi

odpuščenje.“

Spusti se k Njegovim nogam s kesanjem in sprejmi Njegovo veliko odrešenje. To je tvoja pot k miru.

Čudovita stvar

Biti mati je čudovita stvar,
moj posteljni zvonec, ta nikoli ne potrebuje zvoniti,
vsak dan sem zbujena z sijočimi, vedrimi obrazi,
in kmalu smo okoli mize kjer vsi zavzamemo mesta.

Naši obroki so sezonski z obiljem žlobudranja,
sadje in masleni kolački letijo iz pladnja,
so zgodbe katere si povemo in tudi biblijski verzi,
mi čaščeče molimo – ni vedno živalski vrt!

Dan je tako številen vseh stvari;
Najprej opravki, potem delo za šolo, potem vaja pesmi,
kuhanje in čiščenje in tudi branje knjig,
mama z majčkenimi otroki ima polno dela!

Slišala sem da so se težavni časi končali tako hitro kot so se začeli,
Torej bom čuvala te dni, jih hranila v srcu svojem,
mali otroci rastejo – čas hitro mineva,
delo matere bo kmalu preteklost.

Bodite vedre in hvaležne za vsak dan katerega prejmete,
Večje radosti kjerkoli kot tukaj zagotovo ni!
Ko delaš skozi svoje opravke naj Bog sliši tvoje petje
Ker biti mati je čudovita stvar!

Lora Nolan, Wasilla, ZDA

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in CDje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in CDji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno

stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 32 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA

PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687

Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net

Tel. 1 877 729 9861 (*med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka*)

AVSTRALIJA

PO Box 5604, Manly, QLD 4179

Val Stares: admin@aboverubies.org.au

Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA

Box 152, New Bothwell MB R0A 1C0

Melisa Kauenhofen: ceducate@mts.net

tel: 204-388-6015, mobilni: 204-355-7682

MALEZIJA

No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620

Petaling Jaya, Selangor

Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com

Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui

Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz

Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352

Lisa Thorpe: lisathorpeclan@bigpond.com

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*

Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408

Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

JUŽNA AFRIKA

PO Box 3916, Durbanville 7551

Linnie and Christo Lues: linnie@aboverubies.co.za

Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK

PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand

Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD

Email: nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA

6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA

John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com

Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.

* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.

Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Vizija starša

Pomislite o možnosti vzgoje množice mož in žena katerih telesa nikoli niso bilo zastrupljena z izprijenim popuščanjem, katerih umi so bili že od njihove mladosti razsvetljeni in napolnjeni s temelji Božanske resnice in katerih srca so že od njihovih najzgodnejših dni navdihnjena z Kristusovo ljubeznijo in imajo v lasti ENO NAJVIŠJO AMBICIJO da dajejo čast Očetu, strmoglavijo hudiča, uničijo greh in rešijo svet!

~ [William Both](#)